

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sèrie P - Número 147

I Legislatura

Any 1983 (primer període)

Presidència del Molt Honorable Sr. Heribert Barrera

Sessió Plenària núm. 75

Tercera i darrera reunió,
tinguda dijous 29 de setembre de 1983

SUMARI

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a les nou i tres minuts del matí.

L'H. Sr. President declara obert el termini perquè els Grups parlamentaris presentin propostes de resolució.

La sessió se suspèn a les nou i cinc minuts i es reprèn a tres quarts de cinc de la tarda.

Per defensar les propostes de resolució corresponents intervenen els Diputats I. Srs. Subirà i Claus, del G. p. de Convergència i Unió (p. 4727); Sánchez (p. 4727), i Viñals, del G. Mixt (p. 4728); Clotas, del G. Socialista (p. 4729), acabada la intervenció del qual l'I. Sr. Subirà i Claus pren la paraula en el torn en contra (p. 4730); Ribó, del G. p. del PSUC (p. 4731), acabada la intervenció del qual l'I. Sr. Subirà i Claus pren la paraula en el torn en contra (p. 4732); Manuel-Rimbau, del G. p. de Centristes (p. 4733), i Hortalà, del G. p. d'Esquerra Republicana (p. 4733).

*Posades a votació les propostes del G. p. de Convergència i Unió, les **núms. 1, 4, 5 i 6** s'aproven per unanimitat dels presents (p. 4734); la primera part de la **núm. 2** s'aprova per unanimitat dels presents (p. 4734); la segona part d'aquesta proposta s'aprova per 88 vots a favor, cap en contra i 30 abstencions (p. 4734), i la **núm. 3** s'aprova per 113 vots a favor, cap en contra i 6 abstencions (p. 4734).*

*Posades a votació les propostes del Grup Mixt, la **núm. 1** s'aprova per 81 vots a favor, cap en contra i 38 abstencions (p. 4735); la **núm. 2** es rebutja per 58 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció (p. 4735); la **núm. 3** s'aprova per unanimitat dels presents (p. 4735); la **núm. 4** s'aprova per 108 vots a favor, cap en contra i 11 abstencions (p. 4735); la primera part de la **núm. 5** s'aprova per unanimitat dels presents (p. 4735); la resta d'aquesta proposta s'aprova per 9 vots a favor, cap en contra i 110 abstencions (p. 4735). La primera part de la **núm. 6** s'aprova per unanimitat dels presents (p. 4735), i la resta d'aquesta proposta es rebutja per 35 vots a favor, 43 en contra i 40 abstencions (p. 4735).*

*Posades a votació les propostes del G. Socialista, la **núm. 1** es rebutja per 50 vots a favor, 69 en contra i cap abstenció (p. 4735); la **núm. 2** es rebutja per 50 vots a favor, 63 en contra i 6 abstencions (p. 4735), i la **núm. 3** es rebutja per 50 vots a favor, 58 en contra i 11*

abstencions (p. 4736).

Posada a votació la proposta núm. 1 del G. p. del PSUC, es rebutja per 50 vots a favor, 58 en contra i 11 abstencions (p. 4736). En relació amb la proposta núm. 2 intervenen per a una qüestió d'ordre el Diputat H. Sr. Armet, del G. Socialista (p. 4736), i els Diputats I. Srs. Subirà i Claus, del G. p. de Convergència i Unió (p. 4736); Ribó, del G. p. del PSUC (p. 4736), i Hortalà, del G. p. d'Esquerra Republicana (p. 4736). Posada a votació aquesta proposta, una primera part s'aprova per 61 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció (p. 4737); una precisió temporal es rebutja per 23 vots a favor, 69 en contra i 27 abstencions (p. 4737); una especificació quantitativa es rebutja per 22 vots a favor, 69 en contra i 28 abstencions (p. 4737), i, finalment, la darrera part de la proposta es rebutja per 50 vots a favor, 69 en contra i cap abstenció (p. 4737). Posades a votació la resta de propostes, la primera part de la núm. 3 s'aprova per 61 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció (p. 4737); la segona part d'aquesta proposta s'aprova per unanimitat dels presents (p. 4737); la núm. 4 s'aprova per unanimitat dels presents (p. 4737), i la núm. 5 s'aprova per 86 vots a favor, 27 en contra i 6 abstencions (p. 4737).

Posada a votació la proposta transaccional presentada pels G. p. de Convergència i Unió i de Centristes, s'aprova per unanimitat dels presents (p. 4737).

Posades a votació les propostes del G. p. de Centristes, la núm. 2 s'aprova per 108 vots a favor, cap en contra i 11 abstencions (p. 4737), i les núms. 3 i 4 s'aproven per 116 vots a favor, cap en contra i 3 abstencions (p. 4738).

Posades a votació les propostes del G. p. d'Esquerra Republicana, la primera part de la núm. 1 s'aprova per unanimitat dels presents (p. 4738); la part restant d'aquesta proposta s'aprova per 87 vots a favor, cap en contra i 31 abstencions (p. 4738); la núm. 2 s'aprova per 112 vots a favor, cap en contra i 6 abstencions (p. 4738); la núm. 3 s'aprova per unanimitat dels presents (p. 4738); la núm. 4 s'aprova per 85 vots a favor, cap en contra i 33 abstencions (p. 4738); la núm. 5 s'aprova per unanimitat dels presents (p. 4738); la núm. 6 s'aprova per 61 vots a favor, cap en contra i 57 abstencions (p. 4738); la primera part de la proposta núm. 7 s'aprova per unanimitat dels presents (p. 4738), i la segona part de la proposta s'aprova per 106 vots a favor, cap en contra i 12 abstencions (p. 4738).

Per explicar el vot prenen la paraula els Diputats I. Srs. Ribó, del G. p. del PSUC (p. 4738); Clotas, del G. Socialista (p. 4739); Subirà i Claus, del G. p. de Convergència i Unió (p. 4740); Manuel-Rimbau, del G. p. de Centristes (p. 4741); Hortalà, del G. p. d'Esquerra Republicana (p. 4741), i Viñals, del Grup Mixt (p. 4742).

La sessió s'aixeca a un quart i sis minuts de vuit del vespre.

La sessió es reprèn a les nou i tres minuts del matí. Presideix el M. H. Sr. President del Parlament, acompanyat de l'I. Sr. Secretari Segon. La Mesa és assistida per l'Oficial Major.

El Sr. PRESIDENT: Es reprèn la sessió. Ahir al vespre va acabar el debat general sobre acció política, i, d'acord amb l'article 120 del Reglament, obrirem ara el termini de trenta minuts en el qual els Grups parlamentaris podran presentar propostes de resolució davant la Mesa.

Recordo a les senyores i senyors Diputats que els deu primers minuts d'aquest termini es consideraran, a tots els efectes, com a neutralitzats, és a dir, que les propostes que siguin presentades durant aquest interval de temps seran considerades presentades simultàniament i l'ordre s'establirà per sorteig. Immediatament que hagin transcorregut aquests trenta minuts, la Mesa es reunirà per examinar si les propostes són congruents amb el debat, i de seguida que aquesta decisió hagi estat presa, les propostes de resolució seran comunicades a tots els Grups parlamentaris i s'obrirà un nou termini, que acabarà a dos quarts de dues d'aquest migdia, per a presentar propostes transaccionals.

La Mesa examinarà també aquestes propostes, i a dos quarts de cinc de la tarda es reprendrà la sessió per al debat i la votació de les propostes de resolució.

Recordaré també que les propostes transaccionals, des del punt de vista de l'ordre del debat, tenen el de la proposta primitiva que hagi estat presentada més tard, i el debat s'efectuarà d'acord amb les normes establertes en ocasions anteriors.

Donem, doncs, per obert aquest termini de trenta minuts ara, en aquest moment, que són les nou i cinc del matí. I, dit això, suspenem la sessió fins a la tarda.

Se suspèn la sessió.

(Són les nou i cinc minuts del matí.)

Es reprèn la sessió quan manquen dos minuts per a tres quarts de cinc de la tarda. Presideix el M. H. Sr. President, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'Oficial Major i el Lletrat Sr. Ferret.

Al banc del Govern seu el M. H. Sr. President de la Generalitat acompanyat dels H. Srs. Consellers Adjunt a la Presidència, de Governació, d'Economia i Finances, de Cultura, de Sanitat i Seguretat Social, de Política Territorial i Obres Públiques, d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, de Treball, d'Indústria i Energia, i de Comerç i Turisme.

El Sr. PRESIDENT: Es reprèn la sessió. Anem a començar amb la defensa de les resolucions presentades, subsegüents al debat. Totes les propostes de resolució han estat presentades durant els deu primers minuts del termini, de manera que s'ha establert l'ordre de presentació teòric mitjançant un sorteig. En aquest sorteig ha obtingut el número 1 el Grup parlamentari de Convergència i Unió; per tant, correspon la defensa de les seves propostes de resolució, i, en nom d'aquest Grup, té la paraula el Diputat senyor Subirà.

Recordaré a les senyores i als senyors Diputats que hi ha, per a cada proposta, un torn a favor i, facultativament, un torn en contra de durada de deu minuts, cada un, i que, després de defensades totes les propostes, procedirem a la votació pel mateix ordre, i, acabades les votacions, hi haurà possibilitat d'explicar el vot.

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS: Senyor President, senyores i senyors Diputats, seré molt breu, seré molt breu, realment, en la defensa de les nostres propostes de resolució, perquè, com vostès veuran en la breu exposició que en faré —i segurament també ho veurien simplement amb la seva lectura—, són totalment coherents amb les línies que durant aquests dies

de debat ha exposat el Consell Executiu per boca del Molt Honorable President de la Generalitat.

En primer lloc, tenim dues propostes de resolució que podien haver-se, segurament, resumit en una de sola. La raó per què les presentéssim separades és, si vostès volen, un cert escrúpol de caire formal. La primera fa referència al tema esmentat durant el debat del necessari diàleg i negociació sobre les lleis de bases, totes les lleis de bases previstes en l'article 149.1 de la Constitució i, molt especialment, el 149.1.18.

En quin sentit diem nosaltres que cal prendre aquesta resolució? En el sentit que s'explica a continuació mateix, és a dir, per tal que les bases, les lleis de bases siguin realment lleis de bases, és a dir, siguin principis generals orientadors, directrius generals i deixin —dintre de l'àmbit de la Llei de Bases— suficient espai perquè els Parlaments de les Comunitats Autòniques —en el nostre cas, el Parlament de la Generalitat, el Parlament de Catalunya— no vegin retallades les seves competències de desenvolupament legislatiu. Això s'ha dit durant el debat —jo vaig fer servir ahir mateix la frase sintètica de dir: «per tractar d'evitar que aquestes lleis de bases es transformin en petites loquetes».

La segona resolució, que vam separar —hi insisteixo— en el sentit d'aquest escrúpol, de diferenciar les coses que tenen naturalesa jurídica diferent, es refereix al mateix tipus d'impuls, al mateix tipus d'«instar», d'instància —diguem-ne— al Consell Executiu, en el sentit, no de les lleis de bases, sinó d'aquelles altres lleis que, bo i no essent lleis de base, tenen o poden tenir un efecte important en el desenvolupament autonòmic; i nosaltres citem, entre altres, el tercer canal, la Llei del Tercer Canal de Televisió, la LODE i la Llei Orgànica del Poder Judicial.

Seguint endavant, tenim una resolució en tercer lloc, en la qual instem el Consell Executiu a accelerar els traspassos a la Generalitat de competències que en aquests moments exerceixen les diputacions de Catalunya quan provenen d'elements, de coses creades per la Mancomunitat, per la Generalitat Republicana, o bé quan són coses que no formen part d'aquell nucli bàsic de funcions pròpies de les diputacions a què es refereix la sentència del Tribunal Constitucional sobre diputacions, sobre la Llei de Diputacions, i creiem que val la pena donar aquest impuls a l'Executiu en aquest sentit. Pensin, senyores i senyors Diputats, que hi ha altres resolucions d'altres Grups, proposades per altres Grups parlamentaris, en línia molt similar a aquesta. Nosaltres no hem intentat una refosa, perquè tal com preveu el mateix Reglament, suposant que quedin aprovades diverses resolucions sobre un mateix tema, ja hi haurà la refosa tècnica que calgui.

Arribem ara a una proposta de resolució, que és la número 4 del nostre Grup, que per a nosaltres és extremament important. Es tracta de la resolució en la qual s'insta el Govern a prendre les mesures adients per a arribar, al més aviat possible, a fixar —al més aviat possible, això és molt important— el definitiu percentatge de cost efectiu dels serveis transferits, tal com assenyala la Llei Orgànica anomenada de finançament de les Comunitats Autònomes, sobre la base de l'acord de la Comissió Mixta de Valoracions del 25 de febrer de 1982 —i aquí voldria remarcar que hi ha un error material en la redacció de la proposta de resolució, que diu 25 de juny, és, simplement, un error material.

Ja arribem pràcticament al final. En la resolució número 6 nosaltres instem que el Consell Executiu acceleri al màxim els traspassos en les matèries que queden encara per traspassar, i no per excloure les altres, sinó per remarcar la importància d'aquestes dues, fem esment concret del traspàs pendent d'obres hidràuliques —és a dir, de la competència sobre aigües— i sobre l'INEM —i aquí m'agradaria recordar una cosa que també es va dir en el debat, que recordaran les senyores i els senyors Diputats que en el recent debat del Congrés dels Diputats a Madrid també es va prendre una resolució en aquest sentit, que ens fa ser optimistes quant a la possibilitat d'obtenir aquests traspassos amb rapidesa.

I, finalment, en la resolució número 7 demanem que el Parlament constati la conveniència que la Ponència conjunta, que està elaborant la proposició de llei de comarcalització de Catalunya, acceleri els seus treballs, perquè això és extremament important per al desenvolupament institucional de la Generalitat.

No ho allargaré més; vostès veuran les posicions que el nostre Grup parlamentari pren davant les diferents resolucions proposades pels altres Grups i em reservo, en tot cas, per expressar la meua opinió sobre algunes d'aquestes propostes de resolució en els torns en contra, quan s'escaigui i, en cas contrari, en l'explicació de vot.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats.

EL Sr. PRESIDENT: Algun Diputat desitja fer un torn en contra d'aquestes propostes? *(Pausa.)* No havent-hi torn en contra passem, doncs, a les propostes de resolució presentades pel Grup Mixt.

(El senyor Viñals s'aixeca per parlar.)

El Sr. VIÑALS *(de l'escó estant)*: Senyor President, demanaria partir el temps entre el Diputat senyor Celestino Sánchez i jo mateix. Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé, d'acord. Aleshores, disposen de cinc minuts cada un. Per a començar, el Diputat senyor Sánchez té la paraula.

El Sr. SÁNCHEZ: Senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats, després d'un debat de la importància com el que hem fet, el nostre partit havia caigut una mica en la temptació de fer moltes propostes de resolució, per dos motius: primer, perquè el debat ha estat molt extens; segon, perquè era la primera vegada que podíem fer propostes de resolució com a Partit dels Comunistes de Catalunya en el marc del Parlament de Catalunya. Però vam arribar a la conclusió que era més important centrar les nostres propostes en el que pensàvem que havia estat l'element fonamental per a nosaltres del debat polític que havíem fet. I els dos elements polítics que nosaltres pensem que s'han donat en aquest Parlament han estat, d'una banda, el tema de la crisi econòmica, la reestructuració de sectors industrials i l'atur, i, d'una altra banda, el tema de l'autonomia, en quina situació està Catalunya avui en el context d'Espanya. I és en aquestes dues direccions que hem fet dues propostes de resolució.

La primera, el que vol fer és passar a l'acció. No parlar tant de l'atur i del mig milió de parats que té avui Catalunya, sinó donar solucions concretes. I és certa la impossibilitat, en aquest moment, de donar un lloc de treball a aquests treballadors, i, per tant, el que nosaltres plantejem és la necessitat

que aquests treballadors i treballadores tinguin una assegurança d'atur fins al moment que en trobin. Fer possible que aquell qui no tingui treball pugui viure i que aquesta assegurança d'atur sigui, com a mínim, el salari mínim interprofessional. Pensem que això és possible i pensem que aquest Parlament ha de donar la seva opinió d'aquest problema.

L'altra és sobre el tema del model de l'Estat en el qual vivim. Nosaltres pensem que hi ha dos problemes greus a Catalunya: el primer —el qual es va constatar en el debat d'ahir— és que l'Estatut de Catalunya no s'està aplicant. No s'està aplicant per diferents motius, però nosaltres a la conclusió que arribem és que en això queda molt per fer. I, per tant, la primera part d'aquesta resolució va en la direcció que l'Estatut de Catalunya sigui aplicat al cent per cent de la seva redacció. I la segona idea és que nosaltres pensem que el dret d'autodeterminació de Catalunya i el dret a l'autogovern no seran possibles si no és a partir d'un model d'Estat diferent del que hi ha en aquests moments, que en el model d'Estat —de l'Estat de les autonomies— hem de plantejar la necessitat d'un Estat federal i que això és possible a partir de la nostra Constitució. Un desenvolupament del Títol VIII de la Constitució possibilitaria aquest avenç, i, per tant, plantegem que el Consell Executiu, en les negociacions que fa a Madrid respecte al tema de l'autonomia de Catalunya, plantegi aquest com un element important.

Per acabar diria una cosa que, possiblement, no seria necessària: aquí, en aquest Parlament, més de la meitat dels Diputats són, pel que escriuen, federalistes i republicans; esperem que això que diuen sigui veritat i votin la nostra proposta.

El Sr. PRESIDENT: Té ara la paraula, també en nom del Grup Mixt, el Diputat senyor Viñals.

El Sr. VIÑALS: Honorable senyor President, senyores i senyors Diputats, dintre d'aquest torn del Grup Mixt, en el qual l'Illustre Diputat senyor Celestino Sánchez ha defensat les propostes de resolució números 5 i 6, em pertoca ara a mi la defensa de l'1 a la 4, que són les que corresponen a la iniciativa del Centre Democràtic i Social.

Tal com els vaig dir ahir, és la línia del nostre partit i el nostre pensament que, d'aquests tipus de debat, no n'ha de sortir tan sols una confrontació dialèctica, sinó, si és possible, iniciatives reals, iniciatives constructives, iniciatives d'aquelles que jo en diria que, almenys, siguin entenedores per als ciutadans en el seu context i en els seus efectes posteriors. Ja que el senyor Celestino Sánchez ha parlat de la cinquena i sisena, començarem a l'inrevés. En la número 4 demanem que es creï, el Consell Executiu —i es dotin, naturalment, en el pressupost de l'any vinent—, un servei específic de promoció professional per a joves. Em sembla que tal com està redactada la proposició és clara la importància d'aquesta idea —no hi ha idees noves—, idea que, d'una manera o d'una altra, existeix en molts països europeus, que si bé té la virtut de buscar un dels bons camins per a pal·liar l'atur juvenil, en ella mateixa té un context que si no existís aquest atur, o en el futur si com tots esperem les coses s'arrangen, llavors, continua tenint tot el seu valor i la seva eficàcia. A més, que per a les empreses destinatàries d'aquest servei serà una mena d'honor de tenir una importància envers els altres perquè, naturalment es demana i només ho poden fer les que tenen molt especial importància tecnològica.

Nosaltres en el moment de la votació anuncio que retirarem d'aquesta proposició les paraules: «mitjançant el Departament d'Indústria i Energia» per un motiu molt clar; perquè creiem que, deixant-ho més ampli, fem la proposició i el seu possibilitisme és més gran per al Consell Executiu.

Presentem, naturalment, tal com vaig dir ahir, una altra proposta de resolució en el sentit de reforçar el Govern de Catalunya i reforçar-lo en dues direccions: una d'absolutament constructiva, perquè no demanem posicions o enfrontaments, demanem, precisament —jo sento que no ho haguem posat o no haguem pensat ahir a posar-ho entre cometes—, «diàleg institucional», amb tot el que això comporta de seriositat.

I això, per què? Per tot el que afecta el nostre panorama autònom, que va, nosaltres diem, des de les lleis de bases a les actuacions sectorials de diferents Ministeris, les empreses públiques de l'Estat o en règim de monopoli. Vostès ja m'entenen. En tot cas, el que sí que puc dir és que aquesta direcció genèrica que nosaltres donem és bona perquè engloba, per dir-ho d'alguna manera, tot el que pugui passar.

En la nostra Proposició número 2 demanem que la Generalitat de Catalunya creï les bases que promoguin un servei català per a la protecció civil. La qual cosa no s'ha, de cap manera, de confondre amb un estament dit en aquest moment —que es podria dir amb un altre nom— de protecció civil de l'Estat, que esperem que ens sigui traspassat i que el puguem assolir, tal com aquest Parlament d'altra manera ja va manifestar al seu moment, i que, en principi, se sumaria a aquesta línia.

Però per a nosaltres és molt bona la creació d'aquesta organització de protecció civil nostra, de la Generalitat, perquè, primera —a vostès no se'ls escapa—, dóna molt de joc institucional; segona, és d'una gran utilitat pública tenir un cos per a la protecció de les persones i per a la salvaguarda dels béns i de la natura. I, en tercer lloc, per a mi és el que requereix la nostra Generalitat, que és la presència afectiva i efectiva de la Generalitat a Catalunya. Afectiva perquè dóna el sentiment que la Generalitat és més que uns cartells al carrer: fa quelcom, és en contacte amb la gent, és en contacte amb les persones. I, per un altre costat, és efectiva perquè dóna poder polític, no al Govern, sinó a la Generalitat, que som tots nosaltres.

Finalment, la nostra proposta de resolució número 1 crec que és important per als catalans, és important per a nosaltres, en la qual demanem que es procedeixi dins de les disponibilitats tècniques existents a la immediata emissió diària, amb caràcter experimental, de programes a través de la televisió de Catalunya.

Mirin, senyores i senyors Diputats, aquest és un mitjà —i em penso que ho va dir ahir ja molt clarament el senyor President de la Generalitat— indispensable per a nosaltres. És un mitjà que salvaguarda i impulsa les nostres especificitats culturals. És un mitjà de normalització de la catalanitat. És un mitjà que, també com he dit una mica abans respecte al Servei de Protecció Civil, també porta, fa palpable, ho noten els ciutadans, que la Generalitat és un poder polític que existeix. Més endavant potser també serà un element de qualitat del mitjà. Això ja ho veurem.

Però el que sí que voldria deixar ben clar és que en aquest tema de la televisió —i els ho dic amb coneixement de causa, perquè he estat un dels Diputats que va, en aquella Ponència conjunta que es va fer al seu moment, tenir la ocasió de partici-

par en la redacció del projecte actualment de llei de concessió del tercer canal de la televisió, i, per tant, és un tema conegut i debatut—, que la televisió és alguna cosa més que una iniciativa, que una intenció. Certament que l'Estatut, en el seu article 16, diu que la Generalitat podrà tenir i crear la seva pròpia televisió. Però jo voldria dir que, almenys, recolzats en l'Estatut, sabem una cosa: sabem que en aquella transitòria —que jo crec que s'hi va posar amb un certa desconfiança—, aquella transitòria setena de l'Estatut en què es diu que «l'Estat atorgarà el règim de concessió a la Generalitat», en aquella es diu també una altra cosa, que és determinant. Allà no diu «podrà» o no; hi ha un mandat imperatiu. Allà es diu: tercer canal de televisió, «que cal crear específicament per a la seva emissió en el territori de Catalunya». I nosaltres, la Generalitat, Parlament executiu, ho hem complert, ho han complert fent la llei, donant les dotacions pressupostàries, hem fet tot el que havíem de fer. Ara faltaria allò que els ciutadans, amb aquells contactes mai no massa bons amb l'Administració, en diríem «passar per la guixeta», que és tenir la concessió. Jo espero que no hi haurà problemes. Mentrestant, bo és que en règim experimental, perquè si no ens trobaríem amb una quantitat de diners que tenim invertits, mils de milions de pessetes allà aturats, ens trobaríem fins i tot a petita modèstia a l'economia de la gent, dels ciutadans que han fet les seves inversions, amb les seves antenes, ens trobaríem amb tot això entretingut esperant una concessió, i quan arribés hauríem de començar el que ara ja podem fer, que és l'emissió amb caràcter experimental, que, moltes vegades...

El Sr. PRESIDENT: Senyor Diputat, ha passat molt el seu temps ja.

El Sr. VIÑALS: Sí, senyor President. Acabo de seguida, senyor President.

En principi, jo crec que hi ha un argument que en aquest tema del tercer canal ha d'ésser, per a la sensibilitat del Parlament, absolutament determinant, i no crec que ningú me'l pugui contradir. I és que el poble de Catalunya, tot el poble de Catalunya, el vol. La qual cosa per a mi, a més a més, té una lectura política també de la màxima transcendència, i és que, de totes les comunitats d'origens diferents que hi ha en aquest món, en moltes coses es veu que Catalunya és excepcional quant a la unitat dels seus habitants. I tothom, sigui de l'origen que vulguin, tothom vol la televisió de Catalunya.

Moltes gràcies, senyor President, per la seva tolerància.

Gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra? *(Pausa.)* No havent-hi torn en contra, passem, doncs, a les propostes del Grup Socialista. Per a defensar-les, té la paraula el Diputat senyor Clotas.

El Sr. CLOTAS: Gràcies, senyor President. Senyores i senyors Diputats, el Grup Socialista presenta a la seva consideració tres resolucions conseqüents al debat realitzat en les últimes quaranta-vuit hores, debat no tant d'orientació política general, en acabar ja una legislatura, sinó que el mateix Honorable President de la Generalitat va voler fer ressaltar com un balanç de l'obra feta de govern, de l'obra particularitzada feta pel Govern durant tres anys i mig de legislatura.

Nosaltres, aquest balanç, el Portaveu del nostre Grup ahir el va considerar críticament, un balanç negatiu, justament perquè no va entrar en la consideració particularista i detallista

de cadascuna de les petites coses fetes pel Govern, sinó sobre l'anàlisi dels grans eixos que vertebraven una política de govern. I era des d'aquest punt de vista que el debat originat aquestes quaranta-vuit hores ha estat qualificat de negatiu, de balanç crític, i és en aquest mateix sentit que nosaltres presentem, sobre aquests grans eixos, les tres resolucions que posem a la seva consideració.

Nosaltres «axàvem» la nostra crítica sobre els fils conductors de la política de govern: la manca d'identificació dels ciutadans de Catalunya amb les institucions de govern —no s'ha sabut, d'alguna manera, involucrar tots els ciutadans de Catalunya, sabent el que eren les seves pròpies institucions. Una deficient institucionalització administrativa de l'autonomia —i atenció, perquè estem parlant de l'element cabdal per a la vertebració del nostre país... És cert, el mateix Govern ho ha reconegut aquí: hi ha un desgavell en la funció pública. I això no és una acció particularista d'un determinat Departament de la Generalitat: això és la responsabilitat del Consell Executiu com a col·lectiu. I és cert, naturalment, nosaltres ho reconeixem, que hi ha uns problemes objectius, per la pròpia naturalesa de l'Administració pública a Catalunya, que fan molt difícil estructurar amb coherència, amb transparència, amb neutralitat, una funció pública adequada. Valorem justament per aquests aspectes els esforços de la Conselleria de Governació en presentar darrerament l'organització de les plantilles orgàniques, el llistat de les plantilles orgàniques. Però, al mateix temps, critiquem tal com està presentat, tal com conté aquesta plantilla orgànica, els seus mètodes d'elaboració, que ens temem que perpetuen una consolidació centralista, ho repeteixo, inadequada per a l'Administració a Catalunya.

Un altre eix era el paper que havia d'assumir la Generalitat com a protagonista, com a líder de la resta de les Comunitats Autònomes en la transformació de l'Estat centralista en un Estat autonòmic. La discriminació en la inversió territorialitzada de la Generalitat, i ahir van sortir una sèrie de xifres. És molt senzill: nosaltres critiquem que, per exemple, en la regió primera, que significa el 70% de la població a Catalunya, s'hi destini d'inversió comarcalitzada el 40% de la inversió. I, justament, demanem a través de les nostres resolucions per a aquelles comarques que per un atur més efectiu se senten més deprimides, són més deprimides. Per exemple, Vallès Occidental, Baix Llobregat, que tenen al voltant de 27,8, 28%, d'índex d'atur. El Vallès Oriental, el Garraf, el Baix Penedès, el Tarragonès, el Baix Camp, amb al voltant del 20% d'atur.

Un altre eix: la manca d'una política coordinada de tots els Departaments per a fer front als problemes que origina la crisi econòmica, problemes econòmics, problemes socials, problemes territorials. Cada Departament, ho hem pogut comprovar durant tres anys i mig de legislatura, ha actuat d'una manera desordenada, descoordinada, cadascun amb un cert voluntarisme, però sense una línia programàtica d'acció comuna; fins i tot hem vist rebutjada per aquest Parlament, en el debat d'acció econòmica del Govern de la Generalitat, l'acció econòmica del Govern de la Generalitat —és un altre dels aspectes crítics de les línies programàtiques i del balanç realitzat ahir. La manca d'un projecte cultural, etcètera. Seria probablement carregós, segurament, insistir i repetir la majoria dels arguments que ahir el Portaveu del Grup Socialista va manifestar des d'aquesta tribuna.

Per tots aquests motius i consegüentment, per tant, amb aquests eixos globals de l'acció de govern, el Grup Socialista presenta tres resolucions, tres resolucions que voldríem veure que es poguessin realitzar i no que sofrissin una mica el mateix procés que han patit les resolucions aprovades per aquest Parlament —que la majoria d'elles no han estat mai complertes pel Consell Executiu—, que diuen el següent:

«Constatar que, durant la present legislatura, el Consell Executiu ha posat en evidència la seva incapacitat per a dur a terme una política programada, coordinada, eficaç i progressista, encaminada a resoldre els grans problemes econòmics, socials i territorials de la societat catalana.»

»Constatar que l'actuació del Consell Executiu en la institucionalització orgànica i administrativa de Catalunya no s'ha dut a terme a base de criteris d'eficàcia, neutralitat, transparència i descentralització, ni s'ha utilitzat l'Escola d'Administració Pública de Catalunya com a organisme cohesionador de la nova Administració autònoma.»

I «Instar» —finalment— «el Consell Executiu a reorientar la política d'inversions a curt termini» —naturalment queden ja pocs mesos— «de tal manera que s'incrementin les dotacions en les àrees territorials de Catalunya de gran densitat demogràfica on es palesen dèficits més considerables en les atencions socials i el percentatge d'atur és més elevat.»

Aquestes són les tres resolucions que posem a la consideració de la Cambra.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra? El Diputat senyor Subirà té la paraula per al torn en contra.

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS: Senyor President, senyores i senyors Diputats, senyor Clotas, quan es fa un discurs de llistat de realitzacions es diu: falta estructura, falten els grans eixos. Quan es fa un gran discurs, de grans eixos, sense oblidar tampoc les realitzacions, es diu: oh, hem de fer un balanç crític perquè resulta que no s'ha fet la llista de realitzacions.

Bé, això és el seu primer argument. Vostè ens diu en la seva primera proposta de resolució que l'Executiu, el Govern de la Generalitat, ho ha fet tot malament, i que, per tant, és mereixedor d'una desqualificació global. Evidentment no entraré ara a argumentar, perquè hauria de repetir tots els arguments que s'han donat durant el debat, i explicar-li, intentar fer-li entendre com això no ha estat així. És una posició presa de vostès, segurament és una posició presa d'algun altre Grup d'aquesta Cambra, però ja veurem el resultat.

Segon punt. Vostè diu: «El Govern reconeix que en la funció pública hi ha un desgavell», i aleshores ens fa una proposta de resolució crítica, molt crítica, en el tema de la funció pública. Miri: nosaltres hem rebut —no hem creat una nova Administració totalment—, en bona part hem rebut, i quantitativament una part molt majoritària, hem rebut una antiga Administració, amb qualitats, amb funcionaris que saben molt bé el seu ofici alguns d'ells, però també amb una sèrie de vicis, amb una sèrie de pràctiques que no són qualificades com a correctes, com a bona Administració per ningú, ni en aquesta Cambra ni en el Congrés dels Diputats. És a dir, és aquella idea que tothom comparteix, que l'Administració espanyola no és precisament un model. I s'ha rebut, un tant per cent altíssim de la nostra Administració és el que s'ha rebut d'aquesta altra Administració. I això s'ha rebut —i ho va dir el President

de la Generalitat ahir i abans-d'ahir—, s'ha rebut amb prou eficàcia en la recepció perquè no només els serveis continuessin funcionant com funcionaven, sinó que en molts casos s'ha pogut millorar ja. I això és molt important.

Per tant, desgavell en la funció pública, senyor Clotas, cap desgavell, o, almenys, molt menys desgavell que en altres Administracions públiques, i el mèrit d'aquesta millora en tot cas és de qui ha portat, de qui ha governat l'Administració pública, en línia de modernitat i eficàcia. Perquè, és clar, se silencia que les úniques plantilles orgàniques que hi ha en les Administracions públiques espanyoles són, precisament, la plantilla orgànica de la Generalitat. El 28 de març de 1983 van ser aprovades per acord del Consell Executiu i trameses al Parlament de Catalunya el 28 de juny, a través de la Conselleria de Governació. Hi ha hagut un esforç molt seriós de fer una correcta valoració dels llocs de treball; aquesta tasca s'ha endegat i s'ha lliurat ja als sindicats i a les associacions dels funcionaris, les que són signants de l'acord del 22 de juny d'aquest any, un primer estudi de setanta-dos folis —un important estudi, no només pel seu volum, sinó també pel seu contingut— sobre aquesta qüestió. S'ha desenvolupat un sistema informàtic bàsic que ja està donant els seus fruits, és a dir, línia de modernitat i eficàcia.

Homogeneïtzació, un altre gran problema de la funció pública. Seguint els criteris del Parlament de Catalunya en la seva Resolució 64/I d'aquest any, en pro de l'homogeneïtzació s'ha preparat tot el treball perquè a partir del gener de 1984 tots els funcionaris que ho desitgin es puguin acollir a l'homogeneïtzació de retribucions, i no només de retribucions, sinó de la resta de condicions de treball. I tot això s'ha fet també d'acord amb les organitzacions sindicals i amb les organitzacions professionals de funcionaris.

Quant a la contractació de personal, doncs s'ha actualitzat —segons el nostre criteri— sempre amb total correcció i amb total transparència, i no s'hi val a fer afirmacions que no es demostren però que queden, perquè es van fent afirmacions.

Per tant, res de desgavell en la funció pública.

Tercer punt, tercera proposta de resolució. Bé, si aquesta proposta de resolució modifiqués la paraula «reorientar» de la primera ratlla, i en lloc de dir «reorientar» digués «continuar», potser els la votàrem, però, evidentment, no els la votarem perquè no ho diu, «continuar», sinó que diu «reorientar», i reorientar vol dir canviar, i canviar vol dir que hauríem de modificar els percentatges d'inversió que s'apliquen a cada part del territori de Catalunya. Suposo que vol dir això, perquè el que és evident que no pot dir és que només s'augmentin els d'aquestes zones, perquè, desgraciadament, senyor Clotas, els percentatges finalment han de sumar cent. Per tant, jo els agrairia moltíssim una resolució —que segurament no votàrem, però, almenys seria clara i transparent, a vostès que els agrada tant la transparència— que digués: «que s'augmentin tant les inversions en aquesta zona i que es rebaixi d'aquella altra». Perquè, d'aquesta manera, segurament evitariem que un Diputat del seu mateix Grup vingués aquí, en aquesta tribuna, d'aquí a unes setmanes i ens digués que estem invertint poc en les comarques deprimides de Catalunya. I com que el conjunt de percentatges ha d'acabar sumant cent, per favor, plantegin-nos una resolució que digui: en posem més aquí, però ho traiem d'allà.

Per tant, senyor Clotas, senyores i senyors Diputats, nosaltres ens oposem a les tres propostes de resolució del Grup Socialista, i, naturalment, anunciem el nostre vot en contra.

El Sr. PRESIDENT: Passem ara a les propostes de resolució del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat. Per a defensar-les, té la paraula el Diputat senyor Ribó.

El Sr. RIBÓ: Senyor President, senyores i senyors Diputats, el nostre Grup s'ha modernitzat —seguint les recomanacions del President de la Generalitat— i ha presentat molt poques resolucions en aquest debat. Jo esperava en els passadissos la felicitació del Portaveu de Convergència, perquè en cada debat teníem la crítica del Portaveu de Convergència dient-nos que érem endarrerits, arcaics, tradicionals, que sempre fèiem la tirallonga de resolucions, i ara estem ja modernitzats. Ara són ells els arcaics, perquè fan la tirallonga de resolucions, són els que han presentat més resolucions en aquest debat.

Nosaltres podríem haver reiterat una altra vegada tots els incompliments que el Consell Executiu té sobre les seves espalles al llarg de tres anys i mig de Govern de la Generalitat. Són a vora seixanta, o més, les resolucions d'aquest Parlament presentades i votades, i no complertes pel Govern actual, moltes d'elles votades —jo diria la gran majoria, per no dir la totalitat— pel mateix Grup parlamentari de Convergència i Unió, que sempre té l'habilitat, quan veu que va a perdre una votació, d'afegir-se al vot de la resta de la Cambra, i se l'ha de felicitar en aquest sentit.

Però, bé, no és només votar-ho; és complir-ho. I una primera resolució podria haver estat que, malgrat el sarcasme que el Grup que dona suport ho vota, el Govern ho menysprea.

Nosaltres hem fet cinc resolucions amb un sentit d'oportunitat sobre aquest Parlament i el que queda de legislatura. Senyor Subirà, ens queda molt poca legislatura, ens queden, amb prou feines, tres mesos de treball, i, per tant, hem buscat aquelles resolucions que més poguessin ajudar en temes clau, en aquests mesos de treball.

En primer lloc, fem, una altra vegada, un toc d'atenció al que és la crisi econòmica i la manca de política global del Consell Executiu. Els incompliments respecte a tot el que és la política contra l'atur, i en aquest sentit també la manca d'un pla d'actuació que nosaltres demanem que fos coordinat amb diputacions i ajuntaments i per comarques, pel que fa a les inversions públiques. I, senyor Subirà, les xifres i les estadístiques que ahir el President de la Generalitat va utilitzar —en plena polèmica sobre les inversions públiques— tenien un petit defecte, que ja li va assenyalar des d'aquesta tribuna el Portaveu socialista, i que ell no va contestar, i és que, al costat dels percentatges d'inversions, es poden col·locar senzillament els percentatges de població. No n'hi ha prou de dir que en una comarca s'inverteix el 40%, si no recorda que en aquella comarca hi ha el 70% de la població de Catalunya.

Per tant, nosaltres plantejem amb una sola resolució un pla d'inversions de 75.000 milions de pessetes. Una altra crítica possible seria d'on surten aquests diners. Nosaltres diríem que avui, amb els pressupostos actuals, si es reordenessin, per tant, si es canviessin —com ha interpretat molt bé el senyor Subirà la paraula reordenació— el Capítol sisè, les inversions reals, o el setè, les transferències de capital, o si es traspassessin del segon, les despeses corrents, o del quart, de les transferències corrents, al sisè i al setè, partides precises, tindríem

aquests diners que nosaltres plantejem.

En segon lloc, fem una crítica moderna, suau, responsable, al que és el caos de l'Administració pública de la Generalitat de Catalunya.

Nosaltres plantejem un debat en el Ple sobre el tema de l'organització de l'Administració i sobre la funció pública. El senyor Subirà ha tornat a utilitzar avui l'argument que ja va utilitzar el senyor Pujol ahir contestant al nostre Grup, i ara fa un any contestant també al nostre Grup; avui l'ha utilitzat el senyor Subirà contestant al Grup Socialista, i el Grup del Govern l'utilitza sovint per a contestar a l'oposició, i és que nosaltres venim aquí amb afirmacions gratuïtes sobre que tot ho fan malament.

Bé, en primer lloc, aquesta és una trampa dialèctica, que pot tenir un ús una vegada, potser reiterar-la és una miqueta massa, tenint en compte que, i només ell, el nostre Grup va distribuir el discurs per escrit del seu Portaveu ahir en el debat, que el senyor President tenia a la seva disposició només començar la nostra intervenció, i que en aquest discurs hi ha molts fulls on s'assenyalen realitzacions concretes del Consell Executiu i se les valora positivament. Per tant, primer punt, no és cert que aquí es practiqui una oposició que tot està malament i que, per tant, es vagi a una afirmació d'esbotzar.

Segon punt, al que assenyalava com a qüestions incomplertes, s'hi dona suport amb arguments concrets, i no es contesten aquests arguments. És més fàcil dir: «tot malament, vostès van a esbotzar...», i així ens estalviem d'entrar en el debat sobre les qüestions concretes.

Bé, ja que practiquen aquest joc, anem a fer un debat concret: Administració pública. Suposo que no hi tindran pas cap rèzel, vostès; «parlem-ne», es va dir diverses vegades ahir, doncs, en parlarem. Administració, funció pública. Tindrem força estona per a saber si hi ha o no hi ha clientelisme, si hi ha o no hi ha desgavell, si hi ha o no hi ha plantilles orgàniques, senyor Subirà, que vostès diuen: a la plantilla 84.000 funcionaris, i, d'altra banda, diuen 70.000. Què són, 84.000 o 70.000? Hi ha un petit desfasament de 14.000, més o menys; és clar, podem anar així a *grosso modo*, però és una mica seriós parlar de la funció pública a *grosso modo*.

Podem parlar d'un conjunt de fets, que tindrem temps de fer-ho, i espero que ho farem, ho farem amb una disposició més positiva que la que va mostrar ahir de forma irresponsable el President Pujol, quan en parlar de la funció pública va dir que era un terreny minat i que se l'esperava. Dues frases molt desgraciades, que esperem que el President de la Generalitat no utilitzi sovint quan parla de funció pública; un President d'una institució no es pot referir a la «seva» funció pública dient que està minada i que l'esperava.

En quart lloc, nosaltres plantejem un debat sobre la normalització lingüística. Aquest és un tema important; nosaltres tornem a dir avui, i tornem a assenyalar, que en aquesta qüestió el Govern de Convergència i Unió, que es basa en un partit que s'autoproclama nacionalista, inverteix cada any menys de l'1 per mil del pressupost a la tasca concreta de normalització, a la Direcció General de Normalització Lingüística; menys d'una pesseta per cada mil pessetes de diner públic a Catalunya. Nosaltres volem discutir partides —potser estem equivocats, ja ens ho demostraran— i continguts; què entenen vostès i què entenen els diversos Grups d'aquesta Cambra

per normalització lingüística, i ho volem discutir amb tranquil·litat i a partir dels diversos projectes, però també de les diverses realitzacions que en tres anys i mig ja han pogut fer.

I, a l'últim, senyores i senyors Diputats, demanem que la Cambra acordi sobre la gravetat del que significa que es vagi a publicar en el *BOE* la LPA, o restes, o despulls de la LOAPA, utilitzant un terme «promulgació», que pot ser més o menys encertat en el purisme constitucional, però que vol dir *a grosso modo* el tràmit de la seva publicació i vigència com a Llei, i demanem que, en tot cas, la Cambra acordi que caldria la seva derogació. I en aquest sentit volem assenyalar que quan Convergència s'oposa amb tanta energia a la LOAPA, no s'entén que, estant present en la Mesa del Congrés dels Diputats, assentís, si més no per silenci, i per no correcció posterior, que la LPA anés a ser publicada com a llei vigent. Si la LPA es publica, tal com Convergència sembla que ha acceptat a la Mesa del Congrés, la funció pública autonòmica quedarà francament minvada. Per això plantegem la cinquena resolució.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra? El Diputat senyor Subirà té la paraula per al torn en contra.

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS: Senyor President, senyores i senyors Diputats, jo miraré d'ordenar la meua intervenció, el meu torn en contra, en funció de l'ordre de les resolucions. No vol dir això que parli de totes, perquè respecte a algunes d'elles no faré torn en contra; però, en canvi, m'agradaria començar —ordenadament— pel primer punt.

Bé, vostè ens ha dit que no fan desqualificacions globals, i ho celebro, perquè ahir em va semblar entendre que sí, que en feien. Llavors, en canvi, em sembla que aquesta primera s'hi aproxima bastant, aquesta primera proposta de resolució perquè, en el fons, aquí el que vostès ens vénen a dir és que de la situació econòmica, de la crisi i de l'atur, en té la culpa, almenys parcialment però per implicació substancialment, el Consell Executiu de la Generalitat. I això, senyor Ribó, vostè, el seu Grup parlamentari, economistes brillants que té el seu Grup parlamentari saben que no és veritat. Pura i simplement que no és veritat. I ara jo tinc aquí —els hi podria llegir— els nou punts aquells del diagnòstic, de les causes de la crisi, que fa el Ministeri d'Economia del Govern socialista, i que repassant-los —no ho faré, no els hi tornaré a llegir, ja els recorden— es veu clarament que almenys és abusiu aquest intent de proposta de resolució.

En el segon apartat, en la segona proposta de resolució, vostès ens demanen coses encara més incomplibles que aquella multiplicació dels pans i dels peixos que consisteix a invertir més del cent per cent, a base d'augmentar els percentatges d'inversió a tot arreu. Ha de sumar cent, desgraciadament.

Vostès ens proposen coses més difícils de complir com, per exemple —ho llegeixo—: «Aquest programa haurà d'incloure, per part de la Generalitat, un pla d'inversions públiques de 75.000 milions de pessetes constants anuals.» Què més voldríem, senyor Ribó! Tant de bo. És absolutament impossible, desgraciadament, de moment. És veritat, és veritat, i ho sabem; els qui sabem sumar i restar, ho sabem. I, si ho volen —vaja, si ho volen, obligatòriament, ho tornarem a discutir en altres pressupostos—, ho tornarem a discutir, però no és possible, i, fins que no tinguem resolt —i també hi ha propostes de resolució en aquest sentit— d'una manera definitiva el famós

percentatge de participació, encara és més impossible.

Però llavors tornen a entrar —hi insisteixo— en aquell tema de les inversions comarcals. Escoltin, ja ho veuran; parlem racionalment, fem un esforç. Oi que s'han de fer instal·lacions esportives al Pallars? Oi que s'han de fer carreteres a l'Alt Urgell? Oi que s'ha de fer tot això? Si vostè fa una instal·lació esportiva en un poble del Pallars i fa un quocient d'inversió habitants, naturalment que li sortirà una xifra important; però si, a més a més, hi posa aquella carretera que tots sabem que és necessari fer per a ben comunicar aquestes comarques i que no es despoblin —i això ens ho dirien, també, Diputats d'aquest cantó de la Cambra, molts, i ens ho han dit diverses vegades, i tenen raó, s'ha d'intentar de fer això—, si vostès hi afegeixen aquestes inversions en infraestructura, la xifra per persona, evidentment, creix molt, però això no ha de fer perdre de vista que, quantitativament, les inversions, per exemple, en el Metro de l'Hospitalet, de Santa Coloma, de Badalona —i no diré més exemples—, són quantitativament molt més importants. El que passa és que quan es divideixen pel nombre d'habitants surten més petites, però és que no hi ha una altra manera de fer-ho, perquè el que no es pot fer és fraccionar *ad infinitum*, no es pot fer una diferencial d'instal·lació esportiva en un poble de l'Alt Pallars o del Pallars Sobirà. Bé, no hi vull insistir més... Em sembla que si parléssim en termes racionals ens entendríem de seguida, en aquestes coses.

Bé, ara passem una altra vegada al tema de l'Administració pública. Vostè ens ha dit que ens volia ajudar. No sé en quin moment de la seva intervenció ens ha dit això: «Jo plantejo les resolucions per a ajudar-los.» Home, no ens ajudi tant (*rialles*), que ja ens sabem, més o menys, defensar nosaltres. Quan el President de la Generalitat va dir que el tema de la funció pública era un terreny minat, òbviament, senyor Ribó, òbviament no es referia a la pròpia Administració de la Generalitat, sinó que es referia que era un terreny minat des del punt de vista polític, de política autonòmica, i no aquí, sinó a Madrid. S'entén? Perfecte. I no som nosaltres, mai no hem estat nosaltres, precisament, els qui hem dit —són vostès, precisament, els qui ho han dit— que hi ha funcionaris que no s'incorporen a la Generalitat, que no se senten incorporats a la Generalitat. Nosaltres creiem que no és així; hi pot haver algun cas escadusser, segurament amb motivacions més o menys estranyes o curioses, però nosaltres creiem que la funció pública està substancialment incorporada, i treballem perquè ho estigui.

I, miri, li diré una cosa. Demanaré votació separada —ja ho anuncio—; el primer paràgraf de la seva proposta de resolució, naturalment que el meu Grup parlamentari no el votarà, però el segon paràgraf, sí, perquè, senyor Ribó, no ens fa cap mena de por el debat sobre això, i com que no ens fa cap mena de por, i parlarem d'on hi ha clientelisme, doncs, molt bé: debat. I també —i amb això acabo, perquè de les altres ja no en parlaré—, també votarem a favor del debat sobre normalització lingüística, perquè, a pesar de l'entrebanc lingüístic que he tingut, tampoc no ens fa absolutament cap por un debat sobre aquest tema.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Passem ara a les propostes de resolució presentades pel Grup de Centristes. Té la paraula, per a

defensar-les, el Diputat senyor Manuel-Rimbau.

El Sr. MANUEL-RIMBAU: Senyor President, senyores i senyors Diputats, molt breument, perquè breus són, també, les propostes de resolució que ha plantejat el nostre Grup, i creiem que totes elles són congruents amb el contingut de la nostra intervenció en el debat; tan breument que fins i tot m'avanço a comentar que retirarem la proposta de resolució número 2, que feia referència a l'agricultura. Aquesta retirada té una explicació clara i, al nostre entendre, òbvia. Ha tingut entrada en el Parlament, i avui ha passat per la Mesa de la Cambra, l'informe de la Conselleria d'Agricultura, Ramaderia i Pesca sobre orientació i ordenació de conreus. Essent així, és evident que, d'alguna manera, resultaria incongruent que demanéssim al senyor Conseller que doni orientacions concretes sense haver examinat aquest treball, evidentment voluminós, que ha presentat la Conselleria. Per tant, és lògic retirar la proposta de resolució i deixar aquesta qüestió pendent d'un estudi detallat del treball que se'ns ha presentat. Amb això queda reduït a quatre el nombre de propostes de resolució que presenta el nostre Grup.

La primera d'elles fa referència a la sanitat i va encaminada a acostar —diguem-ho així— la gestió i la pràctica de la sanitat cap als administrats. Hem cregut, per una economia de temps, que era bo d'arribar a una fórmula transaccional amb el Grup de Convergència i Unió, de manera que les dues propostes de resolució, la nostra i la d'ells, que totes dues fan referència a sanitat s'han refós en una de sola, el primer apartat de la qual correspon a les inspiracions nostres i el segon al que presentava el Grup de Convergència i Unió. Són apartats que entenem que, d'alguna manera, són coincidents i complementaris i, d'aquesta forma, s'abreuja el treball de la Cambra.

Queden les tres últimes propostes de resolució, la primera referida a l'ensenyament. Ahir em vaig estendre una mica en les consideracions i les reflexions sobre aquesta matèria, per a nosaltres fonamental pel que fa a Catalunya, i la proposta de resolució no és res més que demanar al Consell Executiu que vetlli perquè en l'àmbit de Catalunya es compleixin o es respectin la totalitat dels drets dels ciutadans en matèria educativa. Creiem i esperem que tota la Cambra estarà d'acord amb el plantejament de la resolució.

La següent, que és la que porta el número 4 de les que el nostre Grup formula, es refereix al tema de la seguretat ciutadana. Ja ahir vàrem comentar com aquest és un tema greu, un tema que està a nivell del carrer com a preocupació important de tots els ciutadans, i la proposta de resolució té tres apartats. En el primer, demanar que es desbloquegi la manca o la falta de reunió de la Junta de Seguretat; segon, que en aquesta reunió de la Junta de Seguretat el Consell Executiu es plantegi la preocupació pel deteriorament del clima de la seguretat ciutadana, i, l'últim, que tota la informació que reculli en aquesta reunió la Junta de Seguretat sigui posada a l'abast de la Cambra; és a dir, que el Consell Executiu ens transmeti el conjunt d'accions que es pensen emprendre per a recuperar aquesta seguretat ciutadana tan malmesa.

Finalment, i amb això acabo, senyores i senyors Diputats, ahir vam fer referència, precisament per l'enorme valor social que entenem que s'ha de donar al treball, que s'arbitressin els mitjans perquè tota ajuda als treballadors en atur trobi una adequada compensació, una aportació del treballador a la societat

en forma de treball. Nosaltres ens mantenim en aquesta posició i demanem a la Cambra el seu vot favorable per a la nostra proposta.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra? *(Pausa.)* No hi ha torn en contra. Passem, doncs, a la darrera proposta de resolució, que és la que presenta el Grup parlamentari d'Esquerra Republicana. El Diputat senyor Hortalà té la paraula per a defensar-la.

El Sr. HORTALÀ: Senyor President, senyores i senyors Diputats, no esmerçaré temps d'aquesta intervenció intentant retornar al que han estat els punts bàsics de les nostres posicions en el debat d'ahir en relació amb el discurs d'abans-d'ahir. Breument informaré la Cambra que, congruents amb el debat, això sí, i en consistència amb la trajectòria que Esquerra Republicana ha portat en aquesta Cambra, presentem set propostes de resolució: tres, de tipus institucional; tres, funcionals —per classificar-les dins un context diferent de les altres—, i una d'un caràcter, sens cap mena de dubte, singular.

Les tres de tipus institucional fan referència, respectivament, a la necessitat —davant del problema que planteja l'increment de la delinqüència i de la inseguretat ciutadana— que la Junta de Seguretat es reuneixi periòdicament; nosaltres demanem, almenys, una vegada el mes.

La segona proposta de resolució dins aquest Grup té per finalitat plantejar el tema de les transferències de les Diputacions a la Generalitat, amb el benentès que el que demanem és que el Govern presenti una memòria on s'expliquin les negociacions entaulades i els motius pels quals aquestes, arran del que es va dir ahir i abans-d'ahir, no han arribat encara a bon terme, i, també en congruència amb el que es va dir ahir i abans-d'ahir, que d'això, al seu moment, se'n faci particip l'opinió pública.

La tercera proposta de resolució dins aquest marc institucional té per objecte manifestar la satisfacció del Parlament per la sentència del Tribunal Constitucional relativa a la LOAPA. Sobre aquest punt no faré cap altre comentari.

Les propostes de resolució dins el grup que m'he permès de qualificar de naturalesa funcional fan referència, successivament, al tema de la Telefònica, esmentat al llarg del debat; al tema de la normalització lingüística, i al tema de les Cambres Agràries. Sobre les Cambres Agràries, es demana, en concret, que el Parlament insti el Consell Executiu perquè reclami del Govern de l'Estat el compliment dels acords de les Comissions Mixtes, els quals, segons la sentència del Tribunal Constitucional sobre la LOAPA, són vinculants per a l'Estat, fent especial referència a l'acord relatiu a les Cambres Agràries.

El tema de la normalització lingüística té per objecte donar èmfasi al fet que la Llei, aprovada al seu dia, s'apliqui decididament, i que s'endegui amb més energia el procés de recatalanitzar Catalunya.

I la tercera dins aquest Grup, la que fa referència a l'assumpte de la Telefònica, escrita —dins de la permissibilitat semàntica— amb la duresa i la indignació que aquesta decisió ens ha provocat, diu el següent: «El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu que no toleri que l'Administració central i els ens sobre els quals aquesta té jurisdicció o autoritat actuïn de manera contradictòria en aspectes tècnico-administratius amb la unitat territorial de Catalunya, que l'Es-

tatut consagra; en particular, la divisió de Catalunya per la Companyia Telefònica en dues zones, i l'adscripció d'una d'elles a una gran regió administrativa amb capital a Saragossa. És un greuge intolerable, sense cap justificació, i la Generalitat no ha de parar fins a aconseguir que aquesta decisió sigui revocada.»

La setena resolució fa referència —ho he dit— a un tema singular, un tema preocupant, el tema de la carrera armamentista, al tema de l'adscripció a blocs militars, a un tema sobre el qual el Parlament, al seu dia, ja va prendre una resolució sobre aquesta qüestió, i que preocupa per l'ambigüitat amb què el tema està tractat avui dins de les manifestacions polítiques del Govern de torn a l'Estat central.

La resolució que proposem diu així: «El Parlament de Catalunya reitera la Resolució número 30, aprovada el 20 d'abril de 1981, a instàncies dels Grups parlamentaris del Partit Socialista Unificat de Catalunya, Esquerra Republicana i Grup Socialista, en la qual expressava el seu convenciment que, abans de decidir l'adhesió d'Espanya a l'OTAN, calia un referèndum, mitjançant el qual la població expressés la seva voluntat respecte a aquesta adhesió. En conseqüència, insta el Consell Executiu que expressi al Govern de l'Estat el desig del Parlament que no es progressi en el camí de la definitiva adhesió sense la prèvia celebració del referèndum esmentat.»

Senyores i senyors Diputats, aquestes són les propostes de resolució que presenta Esquerra Republicana i sobre les quals, com he dit al començament, congruents amb el contingut i amb l'esperit del debat i consistents en la nostra trajectòria al llarg del anys d'aquesta legislatura, demanem a tots vostès l'aprovació i, per tant, la seva votació afirmativa.

Senyor President, senyores i senyors Diputats, moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra? *(Pausa.)* No hi ha torn en contra. Per tant, podem procedir a les votacions pel mateix ordre que ha tingut lloc el debat.

Suposo que les senyores i els senyors Diputats preferiran que dintre de cada bloc de resolucions presentades pels diversos Grups parlamentaris les votem separatament, una a una. És possible que poguéssim estalviar una mica de temps, però no sé si realment... Bé, intentem-ho.

Comencem, doncs, per les propostes de resolució presentades pel Grup parlamentari de Convergència i Unió. El text està en poder de tots els senyors Diputats, i ja hauran rectificat respecte a la proposició número 4, la data 25 de febrer de 1982.

És que algú fa objecció que es votin les sis propostes en bloc? *(Pausa.) (El senyor Clotas demana per parlar.)* Senyor Clotas?

El Sr. CLOTAS *(de l'escó estant)*: Gràcies, senyor President. Més que objecció és que nosaltres desitjàvem demanar la votació separada en la proposta de resolució número 2, a partir d'«autonòmic», és a dir, «puguin afectar el desenvolupament autonòmic», i a partir d'«autonòmic» fins al final, votació separada.

El Sr. PRESIDENT: Bé. Aleshores, en aquest cas...

El Sr. CLOTAS: És a dir, no tindríem inconvenient a votar la primera, després la segona i després la resta en bloc.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. Doncs, fem com diu el senyor Clotas. Votem... *(El senyor Manuel-Rimbau demana per parlar.)*

Senyor Rimbau?

El Sr. MANUEL-RIMBAU *(de l'escó estant)*: Senyor President, el nostre Grup desitjaria votació separada per a la proposició número 3.

El Sr. PRESIDENT: La 3. Bé. *(Pausa.)* Bé, si no hi ha objecció, doncs, votarem juntes les propostes número 1, número 4, número 5 i número 6.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquestes propostes, 1, 4, 5 i 6, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Aquestes quatre propostes han estat aprovades per unanimitat dels presents.

Ara, anem a la proposta número 2 i, d'acord amb el que ha sol·licitat el Diputat senyor Clotas, votarem primerament el text fins a «desenvolupament autonòmic», i després votarem la resta.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb la primera part del text, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Bé, aquesta primera part de la segona proposta de resolució ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

I ara passem a votació la resta. És a dir, allí on s'especifiquen uns exemples de les lleis a les quals aquesta proposta vol referir-se.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Passem ara a votació la proposta de resolució número 3. Ah, bé, els resultats, perdó. La segona part de la proposta ha estat aprovada per 88 vots a favor, cap en contra i 30 abstencions.

I passem ara, doncs, a la proposta de resolució número 3, del Grup de Convergència i Unió.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

La proposta ha estat aprovada per 113 vots a favor, cap en contra i 6 abstencions.

Passem ara a les propostes de resolució presentades pel Grup Mixt. *(El senyor Viñals demana per parlar.)* Senyor Viñals?

El Sr. VIÑALS *(de l'escó estant)*: Sí, senyor President. Nosaltres demanàriem votació separada de les propostes, si és que ningú no s'oposa que siguin en blocs, de la 1 a la 4, i de la cinquena a la sisena, tot recordant al senyor President que, de la número 4, he anunciat la retirada de la frase que diu: «mitjançant el Departament d'Indústria i Energia».

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. És que hi ha alguna objecció que les propostes números 1 a 4 es votin conjuntament? *(El senyor Ribó demana per parlar.)* Senyor Ribó?

El Sr. RIBÓ *(de l'escó estant)*: Nosaltres demanàriem votació separada de la número 2.

El Sr. PRESIDENT: De la número 2. És que... El senyor Clotas o el senyor Armet?

El Sr. ARMET *(de l'escó estant)*: No, senyor President, nosaltres, de la número 1, hem demanat al Grup si hi havia

alguna explicació d'això que diu: «prengui les mesures adients», és a dir, vol dir d'acord amb l'Administració de l'Estat, o no? És a dir, malgrat això, voldríem saber si el Grup del CDS ens diu el sentit de la proposta, en aquest sentit, per a votar una cosa o una altra.

El Sr. PRESIDENT: De tota manera —d'acord, senyor Armet, podem demanar l'explicació—, es vota un text i... De tota manera, si el senyor Viñals pot donar una explicació breument?

El Sr. VIÑALS (*de l'escó estant*): Senyor President, ja he indicat abans al Portaveu del Grup Socialista que era absolutament impossible introduir una cosa nova dintre del text que es posa a votació. Malgrat tot, el que diu és el que diu: «disponibilitats tècniques existents». Gràcies.

(*El senyor Hortalà demana per parlar.*)

El Sr. PRESIDENT: Senyor Hortalà?

El Sr. HORTALÀ (*de l'escó estant*): Senyor President, nosaltres demanem votació separada per cada una d'aquestes propostes de resolució. (*Rialles.*)

El Sr. PRESIDENT: Bé, doncs, passem a votació la proposta número 1, la que fa referència a la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Passem ara a votació la segona proposta de resolució.

La proposta ha estat aprovada per 81 vots a favor, cap en contra i 38 abstencions.

Passem a votació la segona proposta.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

La proposta ha estat rebutjada per 58 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votació la proposta de resolució número 3.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

La proposta de resolució número 3 ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

I, finalment, dintre d'aquesta primera sèrie, passem a votació la proposta de resolució número 4, amb la supressió que ha indicat el senyor Viñals.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

La proposta ha estat aprovada per 108 vots a favor, cap en contra i 11 abstencions.

Passem ara a votació la proposta de resolució número 5. (*El senyor Subirà i Claus demana per parlar.*) Sí, senyor Subirà?

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS (*de l'escó estant*): Senyor President, per a demanar votació separada, en aquesta proposta de resolució número 5, de la primera frase, fins al primer punt, on diu: «d'afrontar a Catalunya.» Aquesta primera constatació separada del que resta de la proposta de resolució.

El Sr. PRESIDENT: Bé, passem, doncs, a votació la primera frase, és a dir, allà on diu: «el Parlament ha constatat que la situació de crisi econòmica i d'atur és el primer problema que hem d'afrontar a Catalunya.»

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Aquesta primera part de la proposta ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

I passem, doncs, ara a votació la resta de la Proposta número 5.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen? (*Rialles.*)

La proposta ha estat aprovada per 9 vots a favor, cap en contra i 110 abstencions. (*Rialles.*)

Passem a votació la sisena de les propostes del Grup Mixt. (*El senyor Manuel-Rimbau demana per parlar.*) Sí?

El Sr. MANUEL-RIMBAU: Voldríem demanar votació separada. Demanaríem votació separada fins a la paraula «Catalunya», deixant l'última ratlla per a votació separada.

El Sr. PRESIDENT: Bé, aleshores, votarem primerament el començament de la proposta fins allà on diu: «Estatut de Catalunya», és a dir, fins a la meitat de la penúltima ratlla.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquesta primera part de la proposta, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Aquesta primera part de la proposta ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

I passem ara a votació la darrera frase: «i l'avenç en la via cap a un Estat federal dels pobles d'Espanya.»

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Les darreres paraules de la proposta han estat rebutjades per 35 vots a favor, 43 en contra i 40 abstencions.

Passem ara a votació les propostes del Grup Socialista. És que les podem votar en bloc? Hi ha alguna objecció a la votació en bloc, o es prefereix votar-les separatament? (*El senyor Hortalà demana per parlar.*) Senyor Hortalà?

El Sr. HORTALÀ (*de l'escó estant*): Almenys la tercera separatament.

El Sr. PRESIDENT: La tercera separatament. Bé, aleshores, la primera i la segona conjuntament, no hi ha objecció? (*El senyor Manuel-Rimbau demana per parlar.*) Senyor Rimbau?

El Sr. MANUEL-RIMBAU (*de l'escó estant*): Nosaltres demanaríem votació separada per a cada una.

El Sr. PRESIDENT: Per a cada una, molt bé. Doncs, votem separatament. Comencem, doncs, per la primera proposta.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin a favor, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

La proposta ha estat rebutjada per 50 vots a favor, 69 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votació la segona proposta.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

La proposta ha estat rebutjada per 50 vots a favor, 63 en contra i 6 abstencions.

I passem finalment a votació la proposta de resolució número 3.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin a favor, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

La proposta ha estat rebutjada per 50 vots a favor, 58 en contra i 11 abstencions.

Passem ara a votació les propostes de resolució presentades pel Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat. N'hi ha cinc. És que es poden votar en bloc? *(Pausa.)* No, suposo que no. *(Rialles.)* He vist un signe de cap. Aleshores, se'n poden votar algunes conjuntament? *(Pausa.)* No? Doncs, votem-les una per una.

Primera proposta.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

La proposta ha estat rebutjada per 50 vots a favor, 58 en contra i 11 abstencions.

Passem ara a votació la segona de les propostes. *(El senyor Armet demana per parlar.)* Sí?

El Sr. ARMET *(de l'escó estant)*: Senyor President, el que demanàriem nosaltres és que es pogués votar separatament la quantitat concreta. Ho dic perquè no hi ha cap preferència d'una moció en la qual s'assenyali amb una quantitat, és molt legítim per a cada Grup assenyalar-la, el que sí que demanàriem és que es votés sense la quantitat a cobrir.

El Sr. PRESIDENT: No, això és impossible, senyor Armet, diu: «aquest programa haurà d'incloure, de part de la Generalitat, un pla d'inversions públiques...»

El Sr. ARMET *(de l'escó estant)*: «... en equipaments socials i infraestructura amb detall comarcal.» No diu la quantitat. Pensi vostè que fer un compromís en aquest Parlament d'una quantitat fixa en pessetes constants pot permetre legítimament un Grup de fer una consideració sobre la quantitat, en canvi no sobre el contingut específic de la declaració. Em sembla que és un tema important que no s'ha donat mai en aquest Parlament.

El Sr. PRESIDENT: Bé, no hi ha inconvenient, en efecte es pot fer. Queda... *(El senyor Subirà i Claus demana per parlar.)* Sí, senyor Subirà?

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS *(de l'escó estant)*: El nostre Grup considera que aquesta separació significa una modificació molt substancial del sentit de la proposta de resolució; per tant, nosaltres, en tot cas, opinem que no escau fer aquesta separació.

(El senyor Ribó demana per parlar.)

El Sr. PRESIDENT: Senyor Ribó?

El Sr. RIBÓ *(de l'escó estant)*: Nosaltres considerem, com a

autors de la resolució, que el text té dos elements de contingut: el primer, el pla, i, el segon, determinar la quantitat del pla; per tant, són perfectament diferenciables en la votació les dues qüestions.

El Sr. PRESIDENT: Bé, jo crec... *(El senyor Subirà i Claus demana per parlar.)* Senyor Subirà?

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS: Senyor President, per a mi, en una resolució d'aquesta naturalesa la quantificació és una part substancial de la resolució. Jo voldria recordar que hi ha precedents en aquesta Cambra de situacions anàlogues a aquesta en les quals la votació separada no ha estat admesa quan modificava substancialment el sentit de la resolució.

El Sr. PRESIDENT: Senyor Subirà, permeti'm que jo discrepi d'aquesta interpretació. Sí, realment, els precedents hi són quan hi ha, per exemple, votar separatament, per exemple un «no», que, aleshores, evidentment, canvia totalment el sentit, però en aquest cas té sentit que hi pugui haver, malgrat que jo havia estat, en una lectura molt ràpida, primerament semblava, d'un parer contrari..., però, llegint-ho amb més atenció crec que té sentit el text sense especificar la quantitat. És diu, simplement, que hi ha d'haver un programa d'un pla d'inversions públiques en equipaments que ha d'estar coordinat amb les diputacions i els ajuntaments i que s'ha de fer prèvia consulta amb uns organismes determinats. I això és independent de la quantitat d'aquest programa. *(El Sr. Subirà i Claus demana per parlar.)* Senyor Subirà?

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS *(de l'escó estant)*: President, jo acato la decisió del senyor President, però si es posa a votació tal com es proposa la resolució, sense la quantitat, llavors, demano votació separada fins a: «infraestructura amb detall comarcal.»

El Sr. PRESIDENT: Molt bé, jo penso que el que demana el senyor Subirà és també perfectament legítim. *(El senyor Hortalà demana per parlar.)* Senyor Hortalà?

El Sr. HORTALÀ *(de l'escó estant)*: Nosaltres demanàriem que es tragués la paraula: «quatre anys», és a dir: «acorda que els pressupostos de la Generalitat de 1984 es presentin en la perspectiva d'un programa de lluita contra la crisi o atur», etcètera, fins a: «ajuntaments», i que també es voti separatament l'últim punt i seguit que diu: «l'elaboració d'aquest programa», etcètera.

El Sr. PRESIDENT: Jo també crec que, en efecte, de la mateixa manera que se suprimeix l'especificació en pessetes, es pot també suprimir l'especificació en temps. *(Rialles.)*

Bé, en aquestes condicions, farem tota una sèrie de votacions successives i la primera serà votar el text que vaig a llegir ara: «Acorda que els pressupostos de la Generalitat de 1984 es presentin en la perspectiva d'un programa de lluita contra la crisi i l'atur, coordinats amb els de les diputacions i els dels ajuntaments. Aquest programa haurà d'incloure, de part de la Generalitat, un pla d'inversions públiques en equipaments socials i infraestructura amb detall comarcal.»

Aquest és el text que es vota, el primer que es vota. Està entès, senyor Subirà?

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS: Perdoni, senyor President. Jo li agrairia molt que es pogués tornar a llegir.

El Sr. PRESIDENT: Amb molt de gust. «El Parlament de Catalunya acorda» —s'entén, no?— «que els pressupostos de la Generalitat de 1984 es presentin en la perspectiva d'un pro-

grama, coordinats amb els de les diputacions i els dels ajuntaments.» (*remor de veus*) «...d'un programa de lluita contra la crisi i l'atur» —perdó— «coordinats amb els de les diputacions i els dels ajuntaments. Aquest programa haurà d'incloure, de part de la Generalitat, un pla d'inversions públiques en equipaments socials i infraestructura amb detall comarcal.»

Bé, entès, doncs, el que votem, eh?

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquest text, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Aquest text que s'ha llegit ha estat aprovat per 61 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció.

Ara anem a votar les qualificacions del text. Primerament, la que deia «un programa de quatre anys», és a dir, les paraules «de quatre anys».

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb els «quatre anys», que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Bé, la inclusió d'aquesta precisió —que el programa havia d'estar establert sobre quatre anys— ha estat rebutjada per 23 vots a favor, 69 en contra i 27 abstencions.

Anem ara a votar l'especificació de la quantitat del pla d'inversions públiques; és a dir, la frase de «75.000 milions de pessetes constants anuals».

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb això, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Bé, la precisió sobre la quantitat de «75.000 milions de pessetes constants anuals» ha estat rebutjada per 22 vots a favor, 69 en contra i 28 abstencions.

I, finalment, anem a votar la darrera frase de la proposta, allò que diu: «L'elaboració d'aquest programa es farà prèvia consulta amb les centrals sindicals, organitzacions empresarials i la Federació i l'Associació Catalana de Municipis.»

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin a favor, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Bé, aquesta darrera frase ha estat rebutjada per 50 vots a favor, 69 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 3, que...

(*El senyor Subirà i Claus demana per parlar.*)

Senyor Subirà?

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS: Per demanar la votació separada, tal com he anunciat en el meu torn en contra, del primer paràgraf i del segon.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé, doncs, votem primerament el primer paràgraf.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin a favor del primer paràgraf, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Bé, aquesta primera part ha estat aprovada per 61 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció.

I passem ara a votar, doncs, la segona part de la proposta número 3.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

La proposta ha estat aprovada —aquesta segona part— per unanimitat dels presents.

Passem ara a votació la proposta de resolució número 4.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

La proposta ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

I, finalment, votem la proposta número 5.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb la proposta número 5, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

La proposta ha estat aprovada per 86 vots a favor, 27 en contra i 6 abstencions.

Passem ara a votació la proposta transaccional presentada pels Grups parlamentaris de Convergència i Unió i de Centristes, que fa referència a la sanitat. Hi ha dos punts, però suposo que no hi ha inconvenient que es votin conjuntament.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

La proposta ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Passem ara a votació les altres propostes de resolució presentades pel Grup parlamentari de Centristes; és a dir, en el text que tenen vostès, les propostes que porten els números 2, 3 i 4. Hi ha algun inconvenient a votar-les conjuntament? No hi ha objecció? Sí, senyor Hortalà.

El Sr. HORTALÀ (*de l'escó estant*): Senyor President, jo entenc que la número 2 ha estat retirada...

El Sr. PRESIDENT: No, és el número 2 dels textos presentats pel Grup, però no el número 2 del text que ha estat distribuït als senyors Diputats. La retirada és la que fa referència a les orientacions concretes sobre els cultius. Una recomanació a la Conselleria d'Agricultura. Aquesta és la retirada.

El Sr. HORTALÀ: D'acord, senyor President. En qualsevol cas, nosaltres demanem que es voti separatament aquella que diu: «Instar el Consell Executiu perquè, fent ús de les competències que atribueix a la Generalitat l'article 15 de l'Estatut d'Autonomia, etcètera.» Aquesta separatament de les altres.

El Sr. PRESIDENT: Separatament de les altres.

Doncs passem a votació aquesta que porta el número d'ordre 2 en les propostes de resolució del text distribuït als senyors Diputats.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquesta proposta número 2, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

La proposta ha estat aprovada per 108 vots a favor, cap en contra i 11 abstencions.

Passem ara a votació les propostes 3 i 4, ja que sembla que no hi ha objecció que es votin conjuntament.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb les propostes 3 i 4, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Les dues propostes, números 3 i 4 han estat aprovades per 116 vots a favor, cap en contra i 3 abstencions.

Passem, finalment, a votació les propostes del Grup d'Esquerra Republicana. Hi ha alguna objecció que es votin en bloc? *(Pausa.)* Senyor Clotas?

El Sr. CLOTAS *(de l'escó estant)*: Senyor President, el nostre Grup demanaria que la primera resolució del Grup d'Esquerra Republicana es votés separatament, la primera part fins a «Junta de Seguretat». Per a la resta demanaríem, cas que cap altre Grup ho demanés, la votació separada de la resolució número 4.

El Sr. PRESIDENT: Número 4. Senyor Rimbau? De cada una d'elles; molt bé. Doncs, comencem amb la número 1, votant, primerament fins a «...reunions de la Junta de Seguretat.».

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

Aquesta primera part ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

I, ara, passem a votació les darreres paraules «en periodicitat, almenys mensual.»

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Aquestes darreres paraules de la proposta han estat aprovades per 87 vots a favor, cap en contra i 31 abstencions.

Passem, ara, a votació la proposta de resolució número 2.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

La proposta de resolució número 2 ha estat aprovada per 112 vots a favor, cap en contra i 6 abstencions.

Passem, ara, a votació la proposta de resolució número 3.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

La proposta de resolució número 3 ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Passem, ara, a votació la proposta de resolució número 4.

Els que hi estan a favor, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

La proposta ha estat aprovada per 85 vots a favor, cap en contra i 33 abstencions.

Passem, ara, a votació la proposta de resolució número 5.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb la proposta, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

La proposta de resolució número 5 ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Passem, ara a votació la proposta de resolució número 6.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

La proposta ha estat aprovada per 61 vots a favor, cap en contra i 57 abstencions.

I, finalment, i aquesta serà la darrera votació, passem a votació la proposta de resolució número 7.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

(El senyor Manuel-Rimbau demana per parlar.)

El Sr. PRESIDENT: Senyor Rimbau?

El Sr. MANUEL-RIMBAU *(de l'escó estant)*: Senyor President, el nostre Grup voldria votació separada fins allà on diu: «...són vinculants per l'Estat»; o sigui, l'última ratlla, separada.

El Sr. PRESIDENT: Sense fer-ne especial referència?

El Sr. MANUEL-RIMBAU: Exactament.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé; aleshores, passem a votació, d'acord amb el desig expressat pel senyor Rimbau, el text acabant: «...són vinculants per l'Estat»

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin a favor, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

La proposta, aquesta primera part fins a «...són vinculants per l'Estat», ha estat aprovada per la unanimitat dels presents.

I, passem ara, doncs, a votar les darreres ratlles, fent especial referència a l'acord relatiu a les cambres agràries.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

La proposta ha estat aprovada per 106 vots a favor, cap en contra i 12 abstencions.

Bé, amb això, senyores i senyors Diputats, hem acabat les votacions de les propostes de resolució, i obrim, doncs, el torn d'explicacions de vot, si els Grups desitgen explicar el seu vot. Ningú no desitja d'explicar el seu vot? *(Pausa.)* El senyor Ribó, en nom del Grup del Partit Socialista Unificat.

El Sr. RIBÓ: Senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats, primer una explicació sobre alguna de les votacions sobre temes socioeconòmics que hem fet nosaltres.

Nosaltres, continuem insistint en el sentit de la inversió comarcal per la Generalitat; insistim perquè quan el senyor Subirà ens ha parlat del desfasament necessari entre comarques com el Pallars Sobirà respecte al Vallès Occidental, posem per cas, nosaltres insistim perquè el desfasament avui del pressupost de la Generalitat és molt superior al que, en bona lògica, se'n deduiria, del seu argument.

D'altra banda, ens sorprèn que en la votació sobre la resolució número 5 del Grup Mixt, apartat segon, que parla de prestacions per a l'atur, el Govern, que és tan curós quan demana d'on han de sortir els diners, hagi permès que passés una resolució que per aquesta responsabilitat del Govern, significa, senyor Subirà, un increment notabilíssim del pressupost en competències que no disposem, i, per tant, en una acció de govern impossible de realitzar.

Nosaltres hem votat en contra la proposta de creació de la

Protecció civil a Catalunya —que també ens ha sorprès la votació del Grup del Govern quan demana tanta responsabilitat—, donat que és un tema que és pendent de traspàs, i donat que tal com està formulada recorda més aviat el sometent que no pas la protecció civil.

Nosaltres hem votat a favor de l'Estat federal, com a desenvolupament de la consecució de l'autonomia, i també ens ha sorprès el vot d'alguns Grups de la Cambra, en concret el de Convergència i Unió —el de Convergència, perdó, perquè hi ha hagut una fractura pel que fa als Diputats d'Unió, de molts d'ells— perquè ha contradit, no solament un sentit polític de la Cambra, sinó que ha contradit el seu propi programa com a partit.

Nosaltres hem votat a favor que respectin tots els drets dels ciutadans en el camp de l'ensenyament, i en aquest sentit interpretem que aquesta resolució presentada pel Grup de Centristes, per a nosaltres vol dir que tant de bo que no hi hagi cap nen o nena a Catalunya sense una qualitat d'ensenyament digna, d'acord amb els seus drets, i, per tant, vol dir invertir el que és fins avui l'equilibri a favor d'una escola, que és la privada, respecte al que són les necessitats públiques de l'ensenyament a Catalunya.

Nosaltres, a l'últim, hem votat per la funció pública, obtenint el suport de la majoria de la Cambra perquè és la manca de criteris del Consell Executiu sobre una resolució, en la qual nosaltres volem precisar les anteriors paraules del senyor Subirà quan nosaltres hem insistit en què ahir el President de la Generalitat va cometre un error en referir-se a la Funció pública.

El senyor Subirà pot dir, en nom del President de la Generalitat, que avui rectifica; altres Presidents de govern han rectificat afirmacions d'altres debats de política general; però, senyor Subirà, en el discurs del nostre Portaveu ahir dèiem en concret que hi havia alguns sectors de la Funció pública que es podien resistir a l'autonomia, afirmació molt diferent de dir que la Funció pública està minada o que se'ns hi espera, i, en segon lloc, és molt diferent que l'afirmació es faci per un Grup de l'oposició, que no pas que la faci el President de la institució de la Generalitat.

És en aquest sentit que nosaltres ens alegrem que anem a un debat sobre la Funció pública, que a l'igual que ha de passar amb les resolucions aprovades avui esperem que s'acompleixin, que si repassem totes les que hem anat aprovant donen una tirallonga d'iniciatives que difícilment el Consell Executiu té temps fins i tot per a dur-les a terme.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Alguna altra explicació de vot? (Pausa.) El senyor Clotas, en nom del Grup Socialista.

El Sr. CLOTAS: Gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats, el Grup Socialista ha votat afirmativament a tot un conjunt de resolucions que, d'acord amb les prioritats que té el Grup Socialista de consolidar la democràcia, d'enfortir l'autonomia i de fer front i combatre la crisi econòmica, estaven d'acord, a través d'inaugurar o continuar, o impulsar un diàleg absolutament imprescindible entre les institucions d'autogovern de Catalunya i les institucions del Govern central. En aquest sentit, nosaltres des de l'inici d'aquesta legislatura vàrem posar tota la nostra disposició, contribució, participació i responsabilització en el sentit de cercar les mesures més idò-

nees de construcció de les nostres institucions d'autogovern.

Hem votat abstenció i hem votat en contra d'una sèrie de resolucions presentades, que, a algunes d'elles, malgrat la curtesa de temps destinat a l'explicació de vot m'agradaria poder explicar i matisar.

En la resolució número 2, de Convergència i Unió, hem votat abstenció a la segona part quan posa com a exemple una sèrie de lleis en el procés amb diàleg i negociació amb el Govern central, de la Llei de Bases de l'article 149.1, perquè ens sembla que per això cal una voluntat política explicitada en la primera part d'aquesta resolució, i no a tall d'exemple o una manca de concreció relativitzant algunes de les..., o enunciant algunes de les lleis que caldria de dialogar, però no probablement enunciant-les totes.

En les resolucions presentades pel Grup Mixt, la segona resolució feia referència a la creació pel Departament de Governació d'un servei català per a la Protecció civil.

Nosaltres hem reclamat al Govern de l'Estat, el Parlament de Catalunya ha reclamat el traspàs d'aquesta competència: crear, el Govern de la Generalitat, ara, *ex novo*, un Servei Català de Protecció Civil, sense esperar la transferència d'aquesta competència, seria, com a mínim, una duplicat de serveis, a la qual cosa ens hem negat, i hem votat en contra d'aquesta resolució.

Hem votat en contra de la resolució cinquena presentada pel Grup del Partit Socialista Unificat de Catalunya, relativa a manifestar el rebuig i la derogació respecte a la promulgació de la llei del procés autonòmic. Mirin: nosaltres ahir ens felicitàvem de la sentència del Tribunal Constitucional, i avui ens en continuem felicitant, pel respecte que això ha de significar, des del començament, i sobretot, des d'ara, en el futur, per qualsevol de les sentències que promulgui el Tribunal Constitucional.

La part que el Tribunal Constitucional no sentenciava com a anticonstitucional, i que la Cambra dels Diputats, el Congrés dels Diputats, a través de la seva Mesa, prenia, sancionava amb una actuació determinada..., creiem que l'aprovació de la resolució presentada pel Grup parlamentari comunista seria, com a mínim, sancionar en contra una decisió entre la institució del Parlament de Catalunya i la institució del Congrés dels Diputats, a la qual cosa nosaltres ens hem oposat.

Hem votat en contra de la resolució quarta del Grup d'Esquerra Republicana, tot i estar absolutament d'acord amb el contingut d'aquesta resolució, però no amb la forma com s'expressa. Nosaltres estem d'acord —i d'aquesta manera hem votat la tercera resolució presentada pel Grup Mixt, que significava el mateix— que es respectin, amb tota escrupolositat, i que el Govern, el Consell Executiu de la Generalitat faci ús de totes les seves potencialitats per a fer prevaler i salvaguardar el respecte a l'autonomia de Catalunya. Som els primers a defensar aquests drets, però creiem que no es pot tolerar el llenguatge d'intolerància i d'intemperança, que no és un llenguatge parlamentari, el que conté la quarta de les resolucions presentades pel Grup d'Esquerra Republicana. Únicament és per aquest motiu que hem votat en contra d'aquesta resolució, que estem a favor del contingut, que hem votat a favor del contingut de la resolució tercera del Grup Mixt, i que tindrem ocasió de parlar d'aquest mateix problema en el moment en què es debati la interpellació presentada en aquest Parlament

sobre el tema de la Companyia Telefònica i la distribució de les seves zones.

I, finalment, respecte a la primera resolució del Grup Mixt en matèria de ràdio-televisió, ens hem abstingut, i explicaré, breument, també, el perquè.

El tema del tercer canal de televisió. Hem pogut comprovar, i sabem absolutament, com tots els Grups d'aquesta Cambra, que és un tema absolutament sensible als sis milions d'habitants de Catalunya, i probablement a alguns altres que també podrien arribar a captar el tercer canal. El Parlament de Catalunya ha fet diversos i repetits i exhaustius treballs en matèria d'institucionalitzar i posar en marxa el tercer canal de televisió, de la mateixa manera que Ràdio Catalunya, i, això, ho hem fet amb escrupolositat, i amb escrupolositat demanem que es tiri endavant aquesta tasca i aquesta gestió, tant pel que fa a la matèria legislativa com pel que fa a la matèria institucional, que és la creació —avui ja creada— de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió. Ara bé, a partir d'aquí, a partir que el Parlament de Catalunya ha presentat dues vegades una proposició de llei per a obrir la concessió dels tercers canals de televisió per les Corts Generals, tal com preveu l'estatut jurídic de Ràdio i Televisió, és quan ens sembla que, si bé la voluntat és compartida per tots els Grups d'aquesta Cambra i els socialistes hem estat, com a mínim, iguals que els que han treballat més en aquest sentit, no podem estar d'acord —després de les precisions que el Grup Socialista havia demanat al Portaveu del Grup Mixt, de matisar exactament la proposta de la seva resolució— a votar-la afirmativament, i diré per què. Perquè sabem —i dir una altra cosa, o deixar en l'ambigüitat una altra cosa, és obrir unes expectatives al poble de Catalunya que, si després es frustren, en serem tots responsables— que, per a posar en marxa el tercer canal, fa falta tot un procés legislatiu que avui és situat a la Cambra dels Diputats. I fa falta, a més, una adequació tècnica que avui encara no hi és. És, per tant, que, sí, d'acord a instar el Consell Executiu perquè, a prop del Govern, de l'Administració de l'Estat, de la mateixa manera que ja s'ha fet —em consta— en altres ocasions com, per exemple, la retransmissió, el dia 11, amb caràcter experimental, de tot un conjunt de programació durant tota la duració de la Diada de Catalunya; per tant, si aquestes mesures adients, tal com nosaltres havíem sol·licitat, haguessin matisat les gestions que havia de fer —instar el Consell Executiu— perquè s'aconseguís aquest acord que permetés anar programant, amb caràcter experimental, com es diu aquí, i amb el ritme de què la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió disposi i que tingui i pugui, nosaltres hi hauríem estat d'acord. Fer una resolució no admetent matisos —que sembla que ho haurien aclarit per a tothom— de què es tractava, exactament, contribuir, per tant, al que nosaltres creiem que pot ser aixecar, obrir unes expectatives que després es poden veure frustrades, ens semblava no adequat. És per aquest motiu que ens hem abstingut en aquesta resolució tot —i ho repeteixo—, i ésser els primers que reivindicuem d'una manera absolutament plena i autonòmica un canal de televisió per a Catalunya.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Subirà, en nom del Grup de Convergència i Unió.

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS: Senyor President, senyores i senyors Diputats, faré una explicació de vot que, evidentment,

no farà referència a totes i a cada una de les votacions que hem fet, sinó només a aquelles que el nostre Grup considera més importants.

En primer lloc, m'agradaria explicar el nostre vot en relació amb tots els temes del punt 2 de la Resolució número 2, presentada pel Grup comunista —i dic tots els temes perquè ha estat una votació variada, com a mínim, i, cal que es digui, també, relativament confusa, a causa de la complexitat de la votació que s'ha produït, de la mecànica com s'ha produït. Però hi ha uns quants aspectes fonamentals que volem posar de manifest.

Senyor Ribó —veig que no hi és; ja llegirà el *Diari de Sessions*—, el Consell Executiu, tal com es va comprometre en la presentació de pressupostos del 83, pensa presentar, relligat amb els treballs del Pla Quadriennal de l'Estat, i prèvia concertació amb els agents socials, el Pla Econòmic 84-87, sempre que —sempre que— el Govern central compleixi la Llei; sempre que el Govern Central, senyor Clotas, compleixi la LOFCA. El que no es pot fer és presentar ni un pressupost, ni cap programa congruent, mínimament congruent, si no se sap amb seguretat, ja, el percentatge de participació en els Capítols I i II dels pressupostos d'ingressos de l'Estat. Per tant, això, que quedi ben clar. Ho farem així.

Hem fet un vot a favor del debat sobre el tema de funció pública; jo, novament sento molt que no hi hagi el senyor Ribó present a la sala, perquè li voldria explicar —però ja ho farem en aquell debat— la diferència que hi ha entre les 90.000 places de la plantilla i els 75.000 funcionaris. És que, escoltin, segurament, al senyor Ribó el que li passa és que no sap el que és una plantilla, perquè la plantilla defineix places, i llavors és perfectament possible que hi hagi unes places definides i no cobertes; però, bé, això ja li ho explicaran amb més detall —o ja li ho explicarem amb més detall— en el debat sobre la funció pública.

I, una altra cosa: el President de la Generalitat, el Molt Honorable President de la Generalitat no ha rectificat per boca meua; simplement, el senyor Ribó ho va entendre malament, això del terreny minat, simplement això. Avui ho ha entès bé? Doncs, ho celebrem.

I ara m'agradaria entrar en dos altres aspectes: en la votació que hem fet en relació amb el tema de l'OTAN. Senyores i senyors Diputats, nosaltres no hem fet una altra cosa que fer exactament el mateix que vam fer en una votació que es va produir sobre el mateix tema el 20 d'octubre del 1981, i, concretament, en el *Diari de Sessions*, el nostre Portaveu en aquella data, l'Honorable Macià Alavedra, deia: «Que consti que, efectivament, el tema de l'OTAN és de primera importància, es pensi el que es pensi sobre la incorporació de l'Estat espanyol a l'OTAN; el que passa és que aquest Parlament, com a institució, no té cap competència sobre aquest tema.» I es podran fer els equilibris interpretatius que es vulguin amb el Preàmbul de l'Estatut, amb l'article 8.2, amb l'article 27.5 de l'Estatut, però tothom sap, sense interpretacions jurídiques complicades, que els afers estrangers i la defensa —matèries a les quals fa referència l'OTAN— no són competència de cap institució autonòmica en el món, ni tan sols de cap Estat federat o confederat. Això, ho podem lamentar, però és així, i això és rigor, senyores i senyors Diputats, perquè, bo i no tenir competències, és probable que aquest Parlament convoqui el

referèndum sobre l'OTAN abans que el senyor Felipe González.

Sobre la LOAPA, també m'agradaria dir unes quantes coses; més ben dit, una sola cosa: algunes votacions que, de vegades, es veuen en aquest Parlament són paradoxals. És molt fàcil de dir, d'omplir-se la boca de satisfacció per la sentència del Tribunal Constitucional perquè «això confirma el paper constitucional del Tribunal Constitucional». Què vol dir, això? Ho pregunto, eh? Ingènuament. Que és que continuen pensant que el contingut de la LOAPA era correcte? Perquè, si celebren la sentència perquè el Tribunal Constitucional confirma la seva posició dins l'ordenament constitucional, i no fan referència al contingut, vol dir això que continuen no celebrant el contingut de la sentència, i suposo que, per tant, sí celebrant, o estant d'acord amb el contingut d'aquell llibret que vam llegir parcialment ahir? Doncs, que quedin aquestes preguntes, i, si algun dia les poden contestar, ens les contesten.

Bé, em sembla que amb aquestes explicacions sobre el sentit dels nostres vots, ja n'hi ha prou.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Alguna altra explicació de vot? El senyor Rimbau, en nom del Grup de Centristes.

El Sr. MANUEL-RIMBAU: Senyor President, senyores i senyors Diputats, molt breument, per comentar alguns dels nostres vots.

Hi ha hagut una coincidència absoluta amb la motivació per a una votació en contra que ha fet el Grup dels Socialistes i el nostre respecte a la proposta, d'Esquerra Republicana, número 4. És a dir, nosaltres, com ells, compartim el fons de la qüestió, però nosaltres, com ells, entenem que el llenguatge amb què era proposada no era el més adequat. Estic d'acord que en les qüestions, normalment, el que importa és el fons, però crec que moltes vegades també es perd la força quan la forma no és la que correspon utilitzar. A nosaltres ha estat aquest el motiu que ens ha mogut a votar en contra de la proposició.

Respecte a una altra proposició, també del mateix Grup, la número 7, nosaltres n'hem demanat la divisió en dues parts, perquè és evident que estem absolutament d'acord que s'ha d'exigir el compliment de tots els acords de les Comissions Mixtes, però entenem que es perd força, precisament, quan fas distincions, quan dius: «Especialment, una cosa», perquè corres el risc que et donin aquella cosa i que creguin que ja han complert. Creiem que la força és superior quan dius que es compleixin tots, sense distingir-ne uns més que uns altres. Això ens ha mogut a demanar la separació i no altres motivacions estranyes, que es poden pensar, en relació amb el tema de Cambres Agràries.

Bé, encara que sigui molt breument, vull fer esment d'una votació curiosa que s'ha produït avui en la Cambra, i que ha estat el fet que, amb vuit vots, s'hagi guanyat una proposició; realment és un resultat estrany, però és que el nostre Grup entenia que no tenia per què oposar-se a una proposta de resolució que, en definitiva, l'únic que demanava era la plena aplicació de l'Estatut. Una altra qüestió era el que seguia, que d'aquí ve que nosaltres hàgim demanat la separació; amb el que seguia, evidentment, no hi hem estat d'acord, i per això no ho

hem votat.

Bé, en conjunt, senyores i senyors Diputats, ja he dit abans que volia ser breu, i realment ho sóc; únicament —i amb això acabo— vull fer una referència: hi ha hagut dues propostes de resolució totes dues referents al tema de les Diputacions. Aquest és un tema del qual aquí hem parlat repetidament; el nostre Grup ha tingut sempre, respecte a aquesta qüestió, una posició definida, i les dues votacions que hem fet avui creiem que són congruents amb la posició que sempre hem mantingut. Res més.

Moltes gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Alguna altra explicació de vot? El senyor Hortalà, en nom del Grup d'Esquerra Republicana.

El Sr. HORTALÀ: Senyor President, senyores i senyors Diputats, perdonin que un Grup que percentualment té una representació petita en aquesta Cambra parli entre els últims. El fet és, senzillament, que hi ha hagut una sèrie de referències concretes a algunes de les propostes de resolució, ara ja aprovades, que presentava el Grup d'Esquerra Republicana; i amb l'afany de poder-m'hi referir, amb aquesta voluntat de servei per a tots i cadascun dels membres d'aquesta Cambra, esperava el torn fins a última hora per a poder explicitar l'abast i el contingut d'algunes observacions que ja alguns Diputats han fet en el seu pas per aquesta tribuna. M'hi referiré al final.

El Grup parlamentari d'Esquerra Republicana —com hem dit en la presentació de les propostes de resolució— n'ha fet set. Ens congratulem que les set hagin estat acceptades. I, pel que fa al nostre comportament de vot, voldria, entre les diferents votacions que s'han fet, explicar exactament el perquè d'algunes de les discrepàncies que nosaltres hem mostrat. Primer: respecte a la resolució presentada pel Grup Mixt relativa a ràdio i televisió, ja s'hi ha referit el Portaveu del Grup Socialista. Nosaltres, òbviament, estem a favor del tercer canal de televisió i d'una televisió catalana. El que passa és que ens sembla que aquí no hi pot haver la creació de falses expectatives, que no convé aprovar un text en el qual es diu «de manera immediata i diària». I ens sembla que la qüestió experimental, que s'experimenti a estones i a llocs on el concepte experimental tingui plenament aquest contingut. A nosaltres ens interessa que el tercer canal surti d'una manera digna. Ens hem abstingut —i que ningú no dubti, òbviament, que tinguem, en relació amb el tercer canal, cap mena de reticència.

En una altra resolució del Grup Mixt, que ha estat dividida en dues parts, en la primera, evidentment, hem votat que sí, i en la segona en hem abstingut, perquè també és un tema de creació de falses expectatives. No es pot dir —ens sembla a nosaltres— que el Consell Executiu cerqui la manera de garantir que tots els parats..., etcètera. No es pot dir, perquè nosaltres, això, ho defensem, però ho defensem davant de qui pot fer això, i qui pot fer això és el Govern de l'Estat, no el Govern de la Generalitat. No en debades, en la meua intervenció d'ahir, en relació amb el tema de l'atur, deia, textualment: «efectivament, amb l'atur, no s'hi juga, però no hi ha de jugar ningú. Per això convé, d'una vegada per totes, primer: aclarir a l'opinió pública a qui veritablement, amb competència i possibilitats, correspon endegar la política econòmica de lluita contra l'atur; segon: assenyalar amb claredat quin és el marc competencial de la Generalitat en aquests aspectes; i, tercer:

indicar que les consignacions pressupostàries emprades respecte d'això responen més al requeriment d'un Estat solidari que no pas a l'establiment de polítiques econòmiques específiques. I altres punts». Per tant, conseqüents i congruents amb aquest tema, nosaltres, és una qüestió que l'hem defensada, però l'hem defensada a la campanya de les eleccions legislatives a les Corts Generals, perquè és allà on aquest tema es pot assolir plenament amb capacitat i competència: l'hem defensada —està escrit i està a l'abast de tothom a qui realment interressi de conèixer la nostra opinió documentada sobre això. Però entenem que fer-ho aquí, malgrat la intencionalitat, creiem que fer-ho aquí és crear falses expectatives, i, per això —per emprar una paraula comuna a aquesta sala—, per això, amb rigor, ens hem abstingut.

En tercer lloc, pel que fa a la primera proposta de resolució socialista, hem votat que no, perquè hi ha un punt amb el qual no podem estar d'acord. Diu: «constatar...», etcètera, «i posar en evidència la incapacitat del Consell Executiu». Bé, nosaltres no podem constatar ni posar en evidència la incapacitat del Consell Executiu si no és que tinguem un certificat mèdic que així ens ho indiqui. Nosaltres el que, en qualsevol cas, podem fer és posar en evidència la incompetència o la competència. I, per tant, ens sembla que a partir d'aquí, per algú que ens demana tolerància, moderació en el llenguatge, ens sembla que és el tema, una vegada més, de la biga i la palla a l'ull. Hem votat que no.

També hem votat que no a la segona proposició socialista, perquè creiem que és més adequat fer el debat sobre la funció pública que ha proposat el PSUC, i llavors podrem parlar estrictament, no unilateralment, de criteris d'eficàcia, de neutralitat —a totes les Administracions, a totes, la de l'Estat, l'autònoma i les municipals—, de transparència i de descentralització.

Ens hem abstingut a la tercera proposició socialista per una raó òbvia: si es vol donar una concentració de capital fix, s'ha de dir d'on s'ha de treure; no hi estem en contra, però del que sí que estem en contra és de gravar el pressupost amb partides de despesa sense saber d'on ha de sortir el finançament corresponent. Ens hi hem abstingut perquè no estem en contra de la finalitat, estem en contra..., o no estan especificats els mitjans per a fer-ho.

El tema o la qüestió relativa a les proposicions del PSUC, si m'ho permeten, és una mica més complex, i si el senyor President em permet m'hi allargaré uns breus moments, que em sembla que encara me'n queden. A la primera, la primera proposició del PSUC, ens hem abstingut. Primer, perquè nosaltres creiem que la crisi econòmica en el seu origen i en les seves manifestacions, no es pot —per dir-ho així— imputar a cap Administració, ni a la catalana ni a l'espanyola. Potser al sistema i al mode de producció capitalista? Potser sí, però de la manera com s'ha originat aquesta crisi, és difícil. I aquesta proposició, el que diu, si es vol llegir atentament, és que la causa, l'agreugament —i així ho hem entès nosaltres— de la situació econòmica és deguda al Consell Executiu. Ni incapacitat ni incompetència, però, a més a més, culpables de la situació, entre altres coses, evidentment ens sembla que no.

Nosaltres, el que hem dit, d'una manera total i rotunda, és que el Consell Executiu no té política econòmica. Ho vàrem dir al maig del 83, en el debat corresponent, i ho vaig dir ahir.

Transcendeixi d'una manera correcta o incorrecta a l'opinió pública en els seus termes, però els registres són en aquesta casa. Nosaltres continuem creient que la política econòmica de la Generalitat en el sentit estricte de política econòmica, no existeix. Ara, una cosa és això i una altra cosa és entendre, encara que sigui per un procediment partit, que hi ha un element, per part del Consell Executiu, a agreujar la situació econòmica, la crisi.

A més a més, les referències que fan al debat de política de 1982, pel que suposa el canvi d'orientació, no s'hi troben, en el *Butlletí* corresponent, perquè el canvi d'orientació amb la corresponent política econòmica es va fer en el debat del mes de maig, que surt en el *Butlletí* 143, de 20 de juny de 1983. Per tant, ens hi hem abstingut, perquè si bé estem d'acord que no hi ha política econòmica, no podem estar d'acord que l'origen de la crisi, encara que només sigui parcialment, i pel que fa a la seva dinàmica, es pugui imputar a una Administració en concret.

El segon punt del PSUC, l'hem votat amb totes aquelles mutilacions, i només dir que creiem que el que hem fet és absolutament coherent amb el dictat estatutari. Entenem perfectament que si l'Estatut diu que els pressupostos de la Generalitat s'han d'acompanyar amb els de les diputacions..., i si l'Estatut diu que la Generalitat té competència en temes de tutela financera pel que fa a l'Administració local, no és cap mena de sacrilegi estatutari demanar que hi hagi una coordinació —tant de bo—, una coordinació entre els plans d'inversió, que, d'altra banda, fan referència a equipaments socials i infraestructura, que són bàsicament els plans d'inversió de les diputacions, que facin coordinació els de la Generalitat, els de les diputacions i els dels ajuntaments.

I, per acabar, només assenyalar que, efectivament, amb la nostra proposta de resolució, ja resolució número 4, intitulada d'intolerant i intemperant —ja m'hi he referit abans—, hem volgut emprar aquella terminologia que donés el nivell de la indignació que aquesta decisió ens ha produït.

I, pel que fa referència a la nostra proposta número 6, relativa a l'OTAN... Home!, inferir d'aquí que això no és rigorós, per part del Portaveu de Convergència, ens sembla que és molt inferir. Nosaltres, què demanem? Que el Govern d'aquí expressi al de l'Estat central el desig del Parlament que no es progressi en el camí de la definitiva adhesió sense la prèvia celebració del referèndum esmentat. Per què? Perquè el Govern de Madrid, al seu dia, va prometre aquest referèndum, i sembla que es retarda. I, segon, perquè és un tema que preocupa. I, tercer, és un tema rigorós, és un tema rigorós, perquè si a nosaltres ens preocupa —i ens preocupa seriosament— l'assoliment de drets humans i democràtics a l'Uruguai o a Xile, com no ens ha de preocupar el tema de l'OTAN, que afectarà directament casa nostra? Per tant, és un tema pertinent, és un tema rigorós i és un tema que celebrem que s'hagi aprovat, i ens congratularem que el Govern d'aquí notifiqui al de Madrid que es faci aquest referèndum com més aviat millor.

Moltes gràcies, senyores i senyors Diputats. Senyor President, moltes gràcies per la seva tolerància.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Viñals, en nom del Grup Mixt.

El Sr. VIÑALS: Honorable senyor President, senyores i senyors Diputats, es podria creure que haver fet el necessari

per a ser el darrer a intervenir té motivacions especials pel que a mi es refereix. Inevitablement és una petita llicència que tan sols m'he pres pel fet que, en certa mesura, també vaig ser el primer a endegar aquest debat sense, estrictament, tocar-me. Llavors, és un petit gust per a mi, també, acabar-lo.

I en aquest sentit, i entrant en la matèria de les explicacions de vot, és difícil, amb tantes resolucions com avui hem votat, explicar-les una per una. Nosaltres, per exemple, el Grup del Centre Democràtic i Social, podem fer avinents alguns punts importants com, per exemple, la proposta del Grup parlamentari de Convergència i Unió, que hem votat favorablement, que era la número 6, sobre la conveniència que la Ponència conjunta ja constituïda —i de la qual m'honoro a formar part— elabori urgentment la proposició de llei de comarcalització de Catalunya, per un fet molt simple, perquè nosaltres vam presentar aquest mateix text, exactament el mateix, en proposició no de llei, el 17 de febrer d'enguany, i el vam perdre en Comissió, la qual cosa és evident.

Quant a les propostes fetes pel Partit dels Comunistes de Catalunya, que era la número 6 del Grup Mixt, ens hem abstingut perquè, si més no, desenvolupar el Títol VIII de la Constitució ens sembla que és una temàtica en la qual hauríem de tenir molta cura, perquè pot tenir implicacions no favorables per a nosaltres.

Quant a les resolucions del Grup Socialista, sobretot la número 3, que es demanava que s'incrementessin les dotacions en les àrees territorials, hi hem votat en contra per la seva indefinició. Incrementar sobre quina base? Pressupost del 83?, una altra base?, què és incrementar? Incrementar pot quedar en una cosa relativament etèria.

El mateix passa, en certa mesura, amb la proposta, que podria haver estat important redactada d'una altra manera, número 2 del PSUC, en la qual demanaven que es presenti, en la perspectiva d'un programa de quatre anys de lluita contra la crisi i l'atur, un programa d'inversions de 75.000 milions de pessetes per a equipaments socials i infraestructures. Però, senyores i senyors Diputats, què més voldríem nosaltres que fer això? Aquesta resolució hauria estat plenament acceptable si, a més, quedés clar el que nosaltres necessitem: la font, dir: «Sempre que dins dels pressupostos generals de l'Estat hi hagi dotacions suficients per a fer aquesta acció», és a dir, que aquí també hi havia una indeterminació.

Hem votat, amb tota la seriositat i respecte que ens mereix el Parlament de Catalunya, totes les proposicions d'Esquerra Republicana, llevat de l'abstenció a la número 6, sobre el tema de l'OTAN, perquè, veritablement, no era votar aquí el que havíem aquella vegada votat; aquí era votar una altra cosa, aquí era votar dir que: «el Consell Executiu faci, telefoni, demani... al de Madrid.» Escoltin, senyores i senyors Diputats: al Consell Executiu li podem demanar moltes coses, però anem al que ens interessa, el Consell Executiu té altres temes molt més importants per a Catalunya a tractar i demanar al Govern de Madrid que aquest, que és un tema que a tots ens preocupa però que ja té uns camins, unes discussions i, si més no, unes promeses.

En canvi, hem votat que no a les dues últimes ratlles de la número 7 d'Esquerra Republicana, allò que deia «fent referència a l'acord relatiu a les Cambres Agràries». Mirin, en

aquest sentit no es tracta de les Cambres Agràries, que n'hem parlat moltes vegades ja. Es tracta que les Comissions Mixtes, a més de les Cambres Agràries, tenen molts altres temes importants. Si haguéssim posat Cambres Agràries més això, més allò, més l'altre, una mica com aquella resolució de Convergència que deia «lleis de bases, aquesta, aquesta...» No, senyores i senyors Diputats, escoltin, i els 126.000 milions dels acords de les Comissions Mixtes que no s'han complert? Perquè no hi són, aquí En aquest sentit hem votat que no.

Finalment, quant a les nostres pròpies iniciatives, vull fer avinent dues coses molt clares. Mirin, del tema de la Radio-televisió de Catalunya aquí l'única cosa que s'ha dit és que pot aixecar falses expectatives, expectatives frustrants. Escolti'm, per a la Generalitat —que som tots nosaltres, Parlament i Executiu—, no, en tot cas serà per al Govern de Madrid. Jo tinc més confiança, es veu, en el Govern de Madrid que el Grup Socialista. Estic segur que no hi haurà falses expectatives. I al Grup d'Esquerra Republicana, que aquí s'hi ha afegit, les seves responsabilitats. Però tindria sentit, fins i tot, que s'hagués equivocat, perquè crec que s'ha equivocat profundament en aquest tema, si hagués tingut altres votacions a continuació. Però a tot ha votat d'una manera que se'm fa difícil d'entendre, a mi. Sobretot tindrà una responsabilitat, una responsabilitat històrica. Tota la vida se li recordarà que per dos vots no tenim protecció civil a Catalunya, i que no se'm digui des del Partit Socialista que això és pendent de traspàs. Senyors del Partit Socialista, a mi, personalment, públicament, en un debat amb el senyor Figueruelo, el senyor Figueruelo em va mantenir que això no era traspassable, per tant, que quedi clar.

D'altra banda, duplicitat de serveis, de què? Que no en té l'Ajuntament de Barcelona, de protecció civil? Que no tenia un servei de protecció civil durant els famosos campionats de futbol que van tenir lloc ara fa dos anys? Mirin, no és una indignació justa i democràtica i lícita pel fet d'haver perdut una esmena; és que Catalunya ha perdut una gran oportunitat institucional, que espero que arreglarem, perquè jo potser no m'he sabut explicar, però he dit que donava molt, molt de joc institucional a aquest tema. Mirin, que s'hagi perdut això a mi em sap molt de greu després que, en la meua intervenció d'ahir, vaig dir alguna cosa que, pel que sembla, no va ser entesa. Vaig dir que no anirem certament bé, endavant, si no hi ha unió entre tots els catalans, i, a mi, el que més em dol és que aquesta posició genèrica hagi sorgit de les files d'un partit pel qual jo he passat i en què, en les seves idees originals, en les seves concepcions i en la gent que el forma, és tot el meu cor.

Gràcies, senyores i senyors Diputats; gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Senyores i senyors Diputats hem acabat, doncs, aquest debat de política general prescrit pel Reglament.

La pròxima sessió tindrà lloc, si no hi ha cap imprevist, el dijous dia 13 d'octubre, a les 10 del matí. Els senyors Diputats rebran, de tota manera, l'oportuna convocatòria.

S'aixeca la sessió.

(És un quart i sis minuts de vuit del vespre.)

CONDICIONS PER A LA SUBSCRIPCIÓ

- 1.— La subscripció és anual, per anys naturals. El període de subscripció fineix, doncs, el 31 de desembre de cada any. Les altes produïdes durant el curs de l'any es comptaran, als efectes de cobrament, des de la primera setmana de cada trimestre natural, sigui quina sigui la data de subscripció dins aquest trimestre.
- 2.— La tramesa regular dels exemplars de subscripció començarà en rebre's l'import corresponent i la butlleta de subscripció degudament emplenada.
- 3.— El subscriptor que no renovi la subscripció abans del venciment serà donat de baixa; tan bon punt es rebrà l'import de la renovació es reprendrà la tramesa del Diari, però sense dret als exemplars no rebuts.
- 4.— L'Administració del Diari pot modificar en qualsevol moment el preu de subscripció, el qual tindrà efectes, per als subscriptors ja donats d'alta, a partir de la primera renovació de subscripció.

BUTLLETA DE SUBSCRIPCIÓ

Nom

carrer núm.

telèfon població

districte postal

☐ DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

desitja subscriure's a

☐ { DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA i al
BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

(subscripció conjunta)

d'acord amb les condicions impreses adjuntes, a partir del diade..... de.....

fins al 31 de desembre de 198

Amb aquesta finalitat, i amb data de de 198 envia

per (gir / taló al portador) núm. la quantitat de pessetes

..... dede 198

Signatura

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA, Palau del Parlament,
Parc de la Ciutadella, Barcelona-3